

СВЕТА ТАЈНА ЈЕЛЕОСВЕЋЕЊА

Врше је седам свештеника у цркви или у дому.

Поставља се сточић, на њему је суд са пшеницом, и на пшеници кандило, наоколо у пшеници стављају се седам стручаца, спремљених за помазивање, меће се и свето Еванђеље, и дају се свеће свима свештеницима. А пошто стану покрај сточића, сви обучени у фелоне, најстарији свештеник узима кадионицу са тамјаном и кади око сточића јелеј који је на њему, и сву цркву или дом, и људе, и ставши пред сточићем, гледајући на исток, почиње:

Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова. **И Трисвето**; Пресвета Тројице; Оче наш; Јер је твоје царство и сила и слава Оца и Сина и Светога Духа. Господе, помилуј (12 пута).

Ходите поклонимо се... **И псалом 143**:

Господе, услиши молитву моју, прими мољење моје по истини својој, услиши ме по правди својој. И не иди на суд са слугом својим, јер се неће оправдати пред тобом нико жив. непријатељ гони душу моју, гази у прах живот мој, посађује ме у мрак, као давно помрле. Трне у мени дух мој, нестаје у мени срца мојега. Помињем дане старе, пребрајам све послове своје, размишљам о дјелима руку својих. Пружам к теби руке своје; душа је моја као суха земља пред тобом. Похитај, услиши ме; Господе, нестаје духа мојега, немој одвратити лица својега од мене; јер ћу бити као они који одлазе у гроб. Рано ми јави милост своју, јер се у тебе уздам. Покажи ми пут, којим да идем, јер к теби подижем душу своју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, к теби притјечем. Научи ме творити вољу твоју, јер си ти Бог мој;

Послаќдованије ст҃аго ел҃а,
п҃кв҃аемоу ѿ седми с҃и҃енниковкѣ,
сокр҃авшихѣа кѣ цр҃кви или кѣ дому.

Постављајетѣа столѣцѣа, на немже кандило со пшеницею, и верхѣ пшеницы кандило пр҃аздноу. Окрестѣ же пшеницы кодр҃жають кѣ ко пшеницѣ едмѣ ст҃р҃дѣцѣ ѡквѣтѣхѣ кдм҃агоу кѣ помазанію, и ст҃оу е҃в҃аѣ: и дають с҃и҃енниковѣмѣ кр҃кѣмѣ свѣцѣмѣ. От҃акше же Окрестѣа столѣ, ѡкв҃ачени кѣи кѣ фелѡни: кзѣмлетѣ пер҃кѣи с҃и҃енниковкѣ кадильницѣа съ дѣм҃іамоу, и кадѣтѣа Окрестѣа столѣ ел҃и на немѣ сѣцѣи, и кѣи цр҃ковѣ, или домѣ, и люди: и ст҃акѣ прѣд столѡмѣ, зрѣ кѣ коитѡковѣмѣ, начиняетѣа:

Бл҃гословѣнѣ кѣи нашь: **И трист҃оу**. Пресѣтѣа тр҃це: **От҃е нашь:**
И҃кѡ тѣоу е҃стѣ цр҃тѣко: **Гд҃и помилѡи, кѣ.**

Прѣидѣте поклонимѣа: **трижды.**

И ѡслобѡмѣ рѣкѣ:

Гд҃и, ѡслѡбѡди мѣтѣѡ моѡ, кнѡиши молѣніе моѡ ко истинѣ тѣоѡи, ѡслѡбѡди мѣ кѣ прѣвѣдѣ тѣоѡи. И не кнѡди кѣ сѣдѣ съ ракомѣ тѣоѡи, и҃кѡ не ѡправдѣтѣа прѣд тѡкою кѣлѣкѣ жнкѣи. И҃кѡ погна кр҃агѣ дѡшѡ моѡ, смириѡлѣ е҃стѣ кѣ зѣмлю жнкѡтѣа моѡи: погнѡлѣ мѣ е҃стѣ кѣ тѣмныхѣ, и҃кѡ мѣртѣкѣа кѣкѣа. И ѡ҃ни ко мнѣ дѡхѣ моѡи, ко мнѣ смѡтѣѣа е҃рдѣце моѡе. Помилѡхѣа дни дрѣвнѣа: повѣнѣа ко кр҃ѣхѣ дѣлѣхѣ тѣоѡи, кѣ творѣніихѣ рѣкѡ тѣоѡею повѣнѣа. Воздѣхѣа кѣ тѣкѣ рѣцѣ моѡи, дѡшѡ моѡ и҃кѡ землѣ безѡднаа тѣкѣ. Обѡрѡ ѡслѡбѡди мѣ гд҃и, и҃счезѣ дѡхѣ моѡи: не ѡкратѣ лицѣ тѣоѡегѡ ѡ менѣ, и ѡподѡквѡсѣа низѡходѣцѣмѣ кѣ рѡкѣ. Слѡшанѡ сотворѣ мнѣ заѡтѣра мѣтѣ тѣоѡи, и҃кѡ на тѣ ѡповѡхѣа: скажи мнѣ гд҃и пѣтѣ, коныже поидѣ, и҃кѡ кѣ тѣкѣ кзѡхѣ дѡшѡ моѡи. И зми мѣ ѡ кр҃агѣ моѡихѣ гд҃и, кѣ тѣкѣ прикѣгѡхѣ. Навѣи мѣ творѣти колю тѣоѡи,

дух твој благи нека ме води по стази правој. Имена ради својега, Господе, оживи ме, по правди својој изведи из муке душу моју. И по милости својој истријеби непријатеље моје, и погуби све који муче душу моју, јер сам твој слуга.

Слава; И сада: Алилуја.

Бакон говори малу јектенију:

Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И одмах певају Алилуја, глас 6.

Стих 1: Господе, немој ме покарати у јарости својој, нити ме у гневу своме казнити.

Стих 2: Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан.

Онда тропари:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никакав изговор, носимо Теби као Владару ову молитву: помилуј нас!

Слава: Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, него и сада као милостив погледај и избави нас од непријатеља наших: јер си Ти Бог наш, и ми смо народ твој, сви смо дело руку твојих, и Име твоје призивамо.

ѡакоу тѣи еси кѣмъ мѡи: дѡхъ твоѡи клѡи нагѡлнѡтъ мѡ на зѣмлю прѡкѡ. Ѣмене твоегѡ радѡи, гдѡи, живѡиши мѡ: прѡкѡдоу твоею ѡзведеши ѡ печѡли дѡшѡ моѡ. Ѣ млѡтѡю твоею потрѡкѡиши крагѡи моѡ, ѡ погѡбѡиши всѡ стѡжѡюциѡ дѡшѡи моѡи: ѡакоу ѡзѡ рѡкѡ твоеѡ есмѡ.

Слава, ѡ нѡиѡ: Ѣлѡнаѡиѡ, трѡиждѡ.

Ѣѡакоу же ектѡиѡ:

Ѣѡи ѡ ѡѡи мѡромѡ гдѡ помѡлимѡ.

Ѣѡкѡ: Гдѡи помѡлѡи.

Зѡстѡпѡи, спасѡи, помѡлѡи ѡ сохранѡи наѡсѡ, вѡже, твоею клѡгодѡтѡю.

Прѡстѡю, прѡчѡтѡю, прѡклѡгѡсловѡеннѡю, елѡкѡнѡю клѡцѡѡ наѡшѡ кѡѡ ѡ принодѡѡ мѡю, со всѡми сѡтѡми помѡлѡнѡвѡше, елѡми есеѡ, ѡ дрѡгѡ дрѡга, ѡ всѡмъ живѡѡтѡ наѡшѡ хрѡтѡ кѡѡ предадѡмѡ.

Ѣѡкѡ: Тѡвѡ гдѡи.

Сѡцѡиѡнѡкѡ:

Ѣѡкоу подѡклѡетѡ тѡвѡ всѡкѡла елѡва, чѡстѡ, ѡ поклонѡнѡиѡ, сѡцѡѡ ѡ сѡѡ ѡ сѡѡмѡ дѡхѡ, нѡиѡкѡ ѡ приносѡ ѡ ко всѡки вѡкѡвѡ.

Ѣѡкѡ: Ѣмѡиѡ.

Ѣѡкѡ же поѡтѡ, Ѣлѡнаѡиѡ, на глѡсѡ ѡ.

Сѡтѡхѡ ѡ: Гдѡи, да не ѡрѡстѡю твоею ѡклѡнѡиши менѡ, ниже гнѡкѡмѡ твоемѡ накѡжеши менѡ.

Сѡтѡхѡ ѡ: Помѡлѡи мѡ гдѡи, ѡакоу немоцѡнѡ есмѡ.

Ѣѡже трѡпарѡ:

Помѡлѡи наѡсѡ гдѡи, помѡлѡи наѡсѡ, всѡкѡгѡ ко ѡвѡкѡта неѡѡѡмѡкѡюѡе, сѡѡ ти млѡтѡѡ ѡакоу клѡцѡ грѡшѡниѡ приносѡмѡ: помѡлѡи наѡсѡ.

Слава: Гдѡи помѡлѡи наѡсѡ, на тѡ ко ѡрѡкѡѡѡмѡ, не прѡгнѡкѡнѡѡ на нѡи сѡклѡѡ, ниже помѡнѡи вѡззѡкѡнѡиѡ наѡшѡхѡ: но призри ѡ нѡиѡкѡ ѡакоу клѡгодѡтѡрѡкѡнѡ, ѡ ѡзѡкѡи нѡѡ ѡ крагѡѡвѡ наѡшѡхѡ. тѡ ко еси кѣмъ наѡшѡ, ѡ мѡи лѡдѡѡ твоеѡ, всѡ дѡклѡ рѡкѡ твоею, ѡ ѡмѡ твоеѡ призывѡемѡ.

И сада: Пресвета Богородице Приснодјево, моћна заштито и чуварко моја, пристаниште и оградо, лествице и тврђаво, смилуј се, сажали се на болнога, јер Теби јединој и прибеже.

Песма 5

Ирмос: Ти си Господе мој светлост, дошао си у свет света светлости, која из мрачног незнања изводи оне што Те са вером славе.

Ти си Добри, бездан милости, твојом божанском милошћу, као милосрдан помилуј, Милостиви, паћеника.

Осветивши одозго, Христе, на неисказан начин душе наше и тела божанском сликом твога печата, исцели све руком својом.

Слава: Преблагви Господе, који си по неизрецивој љубави својој примио од блуднице помазање миром, смилуј се на слугу твога.

И сада: Свехвална, чиста, преблага Владичице, помилуј оне који се помазују божанственим јелејем, и спаси слугу твога.

Песма 6

Ирмос: Принећу Ти жртву гласом хвале, Господе, кличе Ти Црква, очистивши се од демонске крви крвљу која по милости истече из Твојих ребара.

Ти си Човекољупче, речима твојим објавио помазање царева, и преко првосвештеника исто извршавао, печатом твојим као милосрдан спаси и болнога.

Спаситељу, нека се ништа од горких демона не косне чула помазаног божанственим помазањем, него га заклони заклоном славе твоје.

Слава: Човекољупче, пружи руку своју са висине, и твој јелеј осветивши, Спасе, подај слузи твојој на здравље и на избављење од свих недуга.

И њанѣ: Еїѣ приснодѣо пресѣаа, покрѣве крѣпкїи и храниѣтелинице, прїстанице же и стѣно, лѣстѣвнице и предградїе, помїади, оуцїедри колѣцаго, кѣ тѣкѣ ко и единой прикѣжї.

Пѣснь 5.

Ирмосъ: Ты, гди мой, свѣтъ къ мїрѣ прїшїаъ еси, свѣтъ стїи, ѡбрацааи и з мрѣчна некѣдѣнїа, кѣроу коспѣкаѡциа тѣ.

Слѡво: Кѣже, мѣти кѣзна, помїади мѣтїе твоїоу кѣїетѣвннѡу мѣтїю стѣраждїцаго, їакѡ кѣгодѣтрѡкѣнѣ.

Дѣшїи наша хрїтї и тѣлесї, скїше печѣтїи твоїау кѣїетѣвннѡу косѡбражїенїемѣ ѡсѡчїкѣ неисказаннѡу, рѣкоу твоїоу кѣѣхѣ ицѣаи.

Слѡво: Неизрѣченнѡу твоїоу лѡкѡкїю прѣклїи гди, прїимїи кѣднїцею едїе ѡ мѣра помѣзанїе, оуцїедри ракѣ твоїоу.

И њанѣ: Вепѣтаа, ѣтаа, прѣклїгаа кѣѣце, помїади кѣїетѣвннѡу помазѣѡцихѣа еліемѣ, и сїи ракѣ твоїоу.

Пѣснь 6.

Ирмосъ: Пожрд тї со глѣсомѣ хвалїнїа гди, црѣкѡу копїтѣ тї, ѡ кѣсѡкїкїа крѡве ѡчищїнїа, рѣди мѣти ѡ рѣкрѣ твоїхѣ ицѣкїшею крѡкїю.

Слѡвекї твоїми, еліемѣ показѣкїи члѣкѡколѡкѣе, кѣ царѣхѣ помѣзанїе, и архїерїен сїе соѡвершїкїи: печѣтїю твоїоу и стѣраждїцаго сїи, їакѡ кѣгодѣтрѡкѣнѣ.

Прїѡкѣенїе да не ѡ гѡркїхѣ кѣсѡкѣ прїкѡснѣтѣа, помѣзанїемѣ кѣїетѣвннѡу знѣменанѡмѣ сїе чѣѡтѣкѣ: но покрѡкомѣ ѡкѣтѣнї егѡ слаѡы твоїау.

Слѡво: Подѣждѣ рѣкѣ твоїоу еѣ кѣсѡтѣ члѣкѡколѡкѣе, и тѡї еліи сїе ѡсѣтїкѣ, подѣждѣ ракѣ твоїоу на здѣрѣкїе, и недѣгѡкѣ кѣѣхѣ на иѣѡкѣлїнїе.

И сада: Мајко Творца, Ти си се у божанском храму твом показала као плодна маслина, којом се свет испуни милости; стога додиром молитава твојих спасавај паћеника.

Кондак, глас 2.

Ти Преблаг, који си извор милости, оне што с искреном вером припадају неисказаној милости твојој, Милосрдни, избави од сваке беде, и уклонивши болести с њих, подај им одозго божанску благодат.

Песма 7

Ирмос: Авраамовски младићи у вавилонској пећи, више распаљивани љубављу побожности него огњем, клицаху; благословен си у храму славе твоје, Госпде.

Спаситељу, једини Боже, Ти у милости и сажалењу свом исцељујеш душевне патње и телесне муке свих, и овог измученог паћеника лечећи сам га исцели.

Када се желејем помазања буду помазивале главе свих, овоме који иште милост твога искупљења, подај радост весеља Госпде, обиљем милости твоје.

Слава: Спаситељу, Твој печат је мач за демоне; а молитве свештеника су огањ који спаљује душевне страсти; стога Те с вером славимо ми што добијамо исцељење.

И сада: Мајко Божија, Ти си Онога што дланом држи све, богодолично зачала у утроби и на неисказан начин оваплотила, молимо Те умилостиви Њега према овом паћенику.

Песма 8

Ирмос: Данило, раширивши руке затвори у рову чељусту лавовима; а младићи, љубитељи побожности, опасавши се врлином, угасише силу огња, кличући: сва дела Господња благословите Господа.

И кѣнок: Іѡкїлїа єсї кѣ кѣїєтвенномѣ твоемѣ храмѣ плодокїтїа, мѣтї творцѣ, мїаїнна, єїже ісполненѣ іѡкїлїа мїрѣ мѣтї: тѣмже єїїї мѣткїми ѡсложїїа твоегѡ стѣраждїцаго.

Кондакѣ, гласѣ ѣ. Подѡкїнѣ: Вѣшнїхѣ іцїлї.

Алѣтї ієтѡчнїкѣ єїї преклїгїї, кѣроу тѣплоу кѣ мѣтї неїзреченноу твоеї припадѡцїа кїгодѣтрѡкне, ѡ кєлѣкѡ ізкѣкї ѡслокленїа, і тѣхѣ недѣгї кзѣмѣ, подѣждѣ кѣїєтвеннѡ кїгодѣтѣ єкїше.

Пѣнкѣ 3.

Ірмосѣ: Вѣ пецїї аѣраїмєтїї єтѣроцы перїдєтѣкї, лѡкѡкїю кїгочєстїа пѣче, нежелї пѣаменемѣ ѡпѣлѣемї, кзыкѣхѣ: кїгословїнѣ єсї кѣ храмѣ єлѣкѣ твоеѡ гдї.

Тѣ кѣ мѣтї і єїєдрѡтѣхѣ твоеїхѣ єїїє, єдїне кѣе, кѣхѣ ієцѣклѣлї, стѣстї же дѣшєкнѣл, і тѣлєснѣл сокѣрѣшенїа, і єгѡ кѣ недѣзѣхѣ стѣраждїцагѡ, єлѣкѣ ієцѣклѣлѣ ѡѣкѣрѣдї.

Внегдѣ помѣзѣтнїєл єлєемѣ помѣзѣнїа кѣхѣ глѣкѣлѣ, подѣждѣ єемѣ кєєлїа рѣдѡстѣ, мѣтѣ іцїдѣемѣ твоегѡ ізкѣкїєнїа хрїтє, когѣтоу твоею мѣтїю дѣрѣї гдї.

Слѣкѣ: Мѣчѣ єстѣ нѣдѣ дѣмѡнѣ, єїїє, тѣкѡлѣ печѣтѣ: єгнѣ же попѣлѣлї стѣстї дѣшєкнѣл, єкѣцїєннїкѡкѣ молѣкѣї. тѣмже кѣрнѡ поємѣ тѣлѣ прїємѡцїї ієцѣкїєнїє.

И кѣнок: Тѣ держдїцагѡ гѡрєстїю кєлѣ, мѣтї кѣїїа, кнѣтѣрѣ ко чрѣкѣ прїїмшї, кїѡлѣкнѡ, і неїзреченнѡ копѡтїкшї, ѡ стѣраждїцємѣ ѡїмїлѡстїкїтї єгѡ прѡїємѣ.

Пѣнкѣ ѣ.

Ірмосѣ: Рѣцѣ рѣспрѡстѣрѣ днїїлѣлѣ, лѣкѡкѣ зїїнїа кѣ рѡкѣ зѣтѣ: єгнєннѡ же єнѣлѣ ѡѣгнїшѣ, дѡєрѡдѣтєлїю прєпѡлѣєкшєєлѣ, кїгочєстїа рѣчїтєлї єтѣроцы, кзыкѣѡцїє: кїгословїтє кєлѣ дѣкѣлѣ гдїнѣ гдї.

Помилуј све, Спаситељу, по својој великој и божанској милости; тога ради се скуписмо сви, тајанствено представљајући снисхођење твога милосрђа; са вером приносећи помазање јелејем слуги твојој, кога Ти и посети.

Потоцима милости твоје, Христе, и помазањем свештеника твојих, спери као милосрдан, Господе, патње и муке, најезду болести са овог намученог патника, да би Те, спасен, славио са захвалношћу.

Слава: Владару, од нас који се служимо јелејем божанским као знамењем вишњег снисхођења и тихости, не удаљи твоју милост, нити презри оног што Ти са вером увек кличе; сва дела Господња благословите Господа.

И сада: Природа прими, о Чиста, као преславну круну Твога Божанског Сина, који сатире војске демона и моћно их побеђује; тога ради, крунисани светлом радошћу твоје благодати, ми Те славимо, свехвална Владичице.

Песма 9

Ирмос: Од несециве горе, Тебе Дјево, одсече се, руком не сечен, крајеугаони камен - Христос, који уједини удаљене природе; стога, радујући се, Тебе Богородице величамо.

Погледај с неба, Милосрдни, покажи милост своју свима, дај сада преко божанственог помазања свештеника твојих, Човекољупче, помоћ твоју и силу твоју ономе који приступа Теби.

ПреблагИ Спаситељу, видесмо радујући се божанствени јелеј, који Ти својом божанском снисходљивошћу прими и видљиво предаде, иако недостојним, заједничарима божанске купељи.

Вѣдъ помнѣдѣи сѣсе, по келнцѣи ткоѣи њ кѣѣтвеннѣи мѣтн: сѣгѡ рѣдн сокрѡмел ксн, тѣннѡ коокрѡдѣице шѣдрѡтѣ ткоѣхѣ приклонѣнїе, помѣзанїе приносѣице еліемѣ, вѣроу ткоемѣ рѣдѣ, егѡже њ посѣтн.

Сѣтрѣдѣми мѣтн ткоелѣ хрѣтѣ њ помѣзанїи сѣїеннѣкѡвѣ ткоѣхѣ, ѡмын ѣакѡ кѣгодѣтрѡкнѣ гдн, кѡлѣзнн ѡ ѡслоклѣнїе, њ кѡлѣзней нашѣтѣлѣ, вѣ нѣждѣхѣ сѣтрѣтѣи мѣчнмѣгѡ, ѣакѡ да сѣлнѣтѣ тѣ спѣсѣлѣ кѣгодѣрѣтвеннѡ.

Слѡва: Знѣменїе еѣже свѣише приклонѣнїѣ њ тѣхѡтн, мѣтѣ кѣѣтвеннѡу нѣмѣ приносѣицѣмѣ вѣко, не ѡдѣлѣ ткоелѣ мѣтн, ннжѣ прѣзрн вѣроу прїснѡ зѡвѣцаго: кѣгѡслѡкнѣте вѣдѣ дѣлѣ гднѣ гдѣ.

И нѣнѣ: Прѣслѡкнѡе ѣакѡ вѣнѣцѣ чѣталѣ, еѣтѣтѣкѡ прїѣтѣ, кѣѣтвеннѡе ткоѣ рѡждѣтѣкѡ, крѡгѡвѣ сокрѡшѣице ѡполѣнїѣ, њ повѣждѣице дѣрѣжѣкнѡ тѣхѣ: сѣгѡ рѣдн кѣгодѣтѣи ткоѣхѣ рѣдѡстнѣмн вѣнѣѣемн свѣтлѡстѣмн, тѣкѣ кѡспѣкѣемѣ прѣпѣтѣлѣ вѣтѣце.

Пѣснѣ ѣ.

Ірмосѣ: Вѣменѣ нерѣкѡсѣчнѣи ѡ нерѣкѡмѣ горѣ тѣкѣ дѣѡ, крѣдѣгѡлнѣи ѡсѣчѣлѣ, хрѣтѡсѣ, сокрѡпнѣкнѣ рѣзѣтѡдѣцѣлѣ еѣтѣтѣкѣ. тѣмѣ вѣелѣцѣлѣ, тѣ вѣ кѣлнѣемѣ.

Прнзрн сѣ нѣсѣ шѣдрѣ, покажн тѡѡ мѣтѣ вѣѣмѣ, дѣждѣ нѣнѣтѣ зѣсѣтѣплѣнїе тѡѡ, њ крѣпѡстѣ тѡѡ прнстѣпѣицѣмѣ кѣ тѣкѣ, кѣѣтвеннѣмѣ помѣзанїемѣ свѣсѣїеннѣкѡвѣ ткоѣхѣ, чѣкѣкѡлѣѣче.

Внѣдѣхѡмѣ прѣкѣлѣгн сѣсе, рѣдѣицѣлѣ кѣѣтвеннѣи еліѣи приклонѣнїемѣ ткоѣмѣ кѣѣтвеннѣмѣ пѣче прнѣѣстннѣкѡвѣ, егѡже прїѣлѣ есн, њ њзѡкрѣзнѣтѣлнѡ прѣѡдѣлѣ есн, кѣнн кѣѣтвеннѣмѣ прнѣѣѣицѣмѣ.

Слава: Пожали, помилуј, Спаситељу, избави од страха и болести, избави од стрела ђаволових душе и тела слугу твојих, као милостив Господ исцељујући божанском благодаћу.

И сада: Примајући, Дјево, песме и молбе твојих слугу, молитвама твојим, Пречиста, избави од тешких патњи и болести онога што преко нас прибегава твојој божанској заштити.

Достојно је ваистину да блаженом зовемо Тебе, Богородицу, увек блажену и сведеспрекорну, и Матер Бога нашега. Часнију од Херувима и неупоредљиво славнију од Серафима, Тебе што Бога-Реч непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Ексапостилар:

Благи, у милости погледај оком својим на мољење нас који смо се данас сакупили у твојем светоме храму (или: у овом часном дому), да божанственим јелејем помажемо болесног слугу твог.

Онда стихире, глас 4.

Лакоумољиви Човекољупче, дао си Апостолима својим благодат твоју да светим јелејем твојим исцељују све ране и болести; стога, Господе, као милосрдан, и сада овога што са вером приступа јелеју твојем освети, помилуј, од сваке болести очисти, и непролазне хране твоје удостој.

Недокучљиви, погледај с неба, као милосрдан, својом невидљивом руком запечативши, Човекољупче, наша чувства, овога што прибегава Теби са вером и моли опроштај грехова, подари божанским јелејем твојим исцељење душе и тела, да би с љубављу прославио Тебе, величајући моћ твоју.

Слава: Оуцѣдрн, помнѣлѣи сѣе, ѣзкѣи ѿ лѣтѣхъ, ѣ колѣзней: ѣзкѣи ѿ стрѣлѣхъ лѣкѣагѣо тѣоѣхъ рѣкѣхъ дѣшѣи ѣ тѣлѣсѣа, ѣкѣ мѣтѣиѣи гѣа, помѣзаніемъ кѣѣсѣтѣеннымъ ѣсѣкѣлѣаѣи.

И нѣнѣ: Пѣнѣа ѣ мољкѣи дѣо прѣемлюци тѣоѣхъ рѣкѣхъ, ѣзкѣи лѣтѣхъ стрѣтѣи ѣ колѣзней, мѣтѣи тѣоѣи, нѣми прѣтѣа кѣѣсѣтѣенномъ тѣоѣмъ крѣкѣ прѣтѣаѣуѣаго.

Достѣоно ѣсѣтѣ, ѣкѣ коѣсѣтѣиѣ, кѣжѣи тѣа кѣѣ, прѣнобѣжѣеннѣю ѣ прѣнепорѣчнѣю, ѣ мѣтѣа кѣа нѣшегѣо. ѣтѣнѣишѣю хѣрѣкѣиѣ, ѣ слѣкѣнѣишѣю кѣѣ сѣрѣкѣнѣа сѣрѣфѣимъ, кѣѣ ѣтѣлѣнѣа кѣа слѣва рѣждѣшѣю, сѣѣѣю кѣѣ тѣа кѣнѣлѣемъ.

Ѣѣапостѣларіи.

Подѣкѣнѣ: Посѣтѣа нѣ ѣсѣтѣ:

Ѣа мѣтѣи кѣѣ, прѣзри тѣоѣмъ ѣкомъ на моленіе нѣсѣ, сѣшѣшѣсѣа кѣа хрѣмъ тѣоѣи сѣѣи днѣсѣ, помѣзати кѣѣсѣтѣеннымъ ѣлѣемъ недѣгѣѣѣаго рѣкѣ тѣоѣгѣо.

Тѣѣѣ сѣтѣхѣрѣ, глѣсѣ ѣ.

Подѣкѣнѣ: Дѣа ѣи знѣменіе:

Дѣа ѣи кѣгѣдѣтѣ тѣоѣ, тѣоѣи кѣгѣпрѣмѣнѣтѣаю ѣпѣа чѣкѣколѣкѣе, ѣлѣемъ сѣѣмъ тѣоѣмъ цѣлѣи кѣѣхъ ѣзкѣѣ же ѣ недѣги: тѣѣѣ кѣ ѣлѣю тѣоѣмъ кѣѣрѣнѣ прѣсѣѣпѣѣѣаго, ѣ нѣнѣѣ ѣкѣ кѣгѣдѣтѣрѣкѣнѣ ѣсѣкѣтѣи, помнѣлѣи, ѿ кѣлѣагѣо недѣга ѣчѣтѣи, ѣ пѣци нѣтѣлѣннѣа тѣоѣа спѣдѣкѣ, гѣи.

Прѣзри непѣтѣжѣиѣ сѣ нѣѣѣ, ѣкѣ кѣгѣдѣтѣрѣкѣнѣ, рѣкѣоу некѣдѣимѣю тѣоѣю знѣменѣкѣ чѣкѣколѣкѣе нѣша чѣкѣтѣа, ѣлѣемъ тѣоѣмъ кѣѣсѣтѣеннымъ, прѣтѣаѣѣѣѣѣ кѣа тѣѣѣ кѣѣрѣнѣ, ѣ прѣсѣлѣѣѣѣѣ прѣгѣрѣкѣшѣнѣи ѣсѣтѣлѣнѣѣ дѣрѣѣи, ѣ ѣсѣкѣлѣнѣѣ дѣшѣи ѣ тѣлѣсѣа, да лѣкѣѣѣю прѣсѣлѣнѣтѣа тѣа, кѣнѣлѣа дѣрѣжѣѣѣ тѣоѣ.

Човекољупче, помазањем јелеја твога и додиром свештеника освети одозго слугу твога, ослободи болести, очисти и умиј од душевних прљавштина, Спаситељу, и избави од заплетених саблазни, смири болове, одагнај муку и сатри невоље, као сажалјив и милосрдан.

Слава; и сада; Богородичан:

Тебе пречисту Цареву палату молим, Многослављена, ум мој, оскрнављен разноврсним гресима, очисти и начини радосним обиталиштем свебожанске Тројице, да бих ја, непотребни слуга твој, спасаван величао силу твоју и неизмерну милост.

Онда: Трисвето; Пресвета Тројице; Оче наш; Јер је твоје царство...

Затим тропар, глас 4.

Ти који си једини брз на помоћ, Христе, брзо посети одозго патећег слугу твог, избави од болести и тешких мука; подигни га молитвама Богородице, једини Човекољупче, да би Те непрестано певао и славио.

После тога ђакон; ако пак њега нема, онда први свештеник говори ову јектенију:

У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и за сједињење свију, Господу се помолимо.

За овај свети храм (**ако је у дому:** За свете храмове наше), и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега (**или:** у њих), Господу се помолимо.

Да се благослови јелеј овај силом и дејством и силаском Светога Духа, Господу се помолимо.

За слугу Божјег (**име**), да га Бог посети, и да благодат Светога Духа сиђе на њега, Господу се помолимо.

Помазаніемъ еліа твоегѡ, ѿ цїенникѡвѣ члвчѡколѡвчє ѡслазаніемъ, раклѣ твоегѡ ѡскачтї скыше, недѣгѡвѣ скокодї, дшсєкныа же скверны ѡчїсти, ѡмыї сїе, ѿ многоплетєнныхъ соклазновѣ ѿзбавї: колѣзни ѡртншї, ѡктолнїе ѡженї ѿ скѡрки потрєкї, ѿкѡ цєдрѣ ѿ кл҃годѣтрѡкєнѣ.

Слава, ѿ нынѣ, кїородиченъ:

Тєкє чїстчїшшю црїевѣ палатѣ молю многѡчтєлѣ, ѡмѣ мѡѡ ѡчїсти ѡскверєнный вєлкїми грѣхамї, ѿ жилище красное прєкжїеткєнныа трїцы сотворї, ѿкѡ да сїлѣ твоєѡ ѿ кєзмєкєндїо млѣчє кєлнчїю сїєлємый, непотрєкный ракѣ твоєѡ.

Тѣже, Трїсѣбѡе. Прєстѣлѣ трїце: **По** Очє нашѣ: **ѿ**кѡ твоє ѣсчѣ црїтво:

Тѣже тропарѣ, гласѣ 4:

Скѡрымѣ вѣ застѣплєнїи єдїнѣ сѡїи хрїтє, скѡрое скыше покажї потрєкїєнїе ст҃раждѣцємѣ ракѣ твоємѣ, ѿзбавї недѣгѡвѣ, ѿ гѡркєнѣ колѣзней: козвїгнї ко єже пѣчтї тѣ ѿ слѣвнчїи непрєстѣннѡ, млѣтѣлми вѣѣ, єдїне члвчѡколѡвчє.

По сїхѣ же дїаконѣ,

ѿлїи пєрѡкїи ѡ цїєнникѡвѣ, єктєнїѡ сїѡ:

ѿнѡромѣ гдѣ помѡлимєлѣ:

ѿнѣкѣ: Гдѣ помлїлїи.

Ѿ скышнѣмѣ мнѣрѣ, ѿ сплєєнїи дшсѣ нашнѣхѣ, гдѣ помѡлимєлѣ.

Ѿ мнѣрѣ кєегѡ мїра, кл҃годѡлнїи ст҃їхѣ вжїнѣхѣ црїквєї, ѿ сєдїнєнїи вєчѣхѣ, гдѣ помѡлимєлѣ.

Ѿ ст҃ѣмѣ храмѣ єємѣ, ѿ сѣ вѣрѡю, кл҃гогѡвѣнїемѣ ѿ ст҃рахомѣ вжїнѣмѣ вхѡдѣцнѣхѣ вѡнѣ, гдѣ помѡлимєлѣ.

Ѿ єже кл҃гогѡкнчїєлѣ єлєѡ єємѣ сїлѡю ѿ дѣїєтѡвѣ ѿ лнїчїемѣ ст҃агѡ дѣлѣ, гдѣ помѡлимєлѣ.

Ѿ ракѣ вжїнѣ, ѿлїкѣ, ѿ ѡ єже вѣ кзѣ потрєкїєнїи єгѡ, ѿ єже прїнтї на нєгѡ кл҃годѣчї ст҃агѡ дѣлѣ, гдѣ помѡлимєлѣ.

Да се он и ми избавимо од сваке невоље, опасности, гнева и нужде, Господу се помолимо.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај њега и нас, Боже, благодаћу твојом.

Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славу Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Онда први свештеник говори молитву јелеја над кандилом. Треба знати да у Великој Цркви тј. Цариградској патријаршији место воде наливају вино у кандило јелеосвећења.

Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Господе, који милошћу и милосрђем својим исцељујеш патње душа и тела наших, Ти сам, Владару, освети јелеј овај, да би он био онима који се помазују њиме на исцељење и на уклањање сваке страсти и прљавштине тела и духа, и свакога зла, да би се и у овоме прославило пресвето Име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

И остали свештеници заједно са њим читају тихо исту молитву. Док свештеници говоре молитву, певају се ови тропари:

Глас 4.

Ти који си једини брз на помоћ, Христе, брзо посети одозго патећег слугу твог, избави од болести и тешких мука; подигни га молитвама Богородице, једини Човекољупче, да би Те непрестано певао и славио.

Душевним очима ослепљен, Теби приступам, Христе, као слепац од рођења, у покајању вичући Ти: милостив нам буди Ти, једини лакоумљиви.

Ѡ ѣже ѡзвѣститиѣ ѣмѣ и ѡмѣ ѡ вѣлѣтѣ скорѣи, гнѣва и ѡбѣды, гдѣ помѡлимѣ.

Застѣпнѣ, сѣспѣ, помѡлѣнѣ, и сохрѡнѣ ѣгѡ и ѡсѣкѣ жѣе тѣкоѣю вѣгодѣтѣю.

Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣтѣю словесеннѣю, слакнѣю вѣтѣнѣ ѡшѣ вѣтѣ, и приносѣтѣ мѣрѣю, со вѣтѣми свѣтѣми помѡлѣнѣшиѣ, слами себѣ, и дрѣвѣ дрѣвѣ, и вѣсѣ жнѣотѣ ѡшѣ хрѣтѣ вѣтѣ предѣлѣнѣ.

Лѣнѣ: Тѣкѣ гдѣ.

[зрѣ] Тѣже глаголѣтѣ перѣвѣи ѡ свѣтѣннѣкѣ мѣтѣвѣ ѣлея ѡд кандѣломѣ. вѣдомѡ вѣдѣ, ѣкѡ вѣ велицѣи црѣкви, вѣтѣтѣ водѣ, вѣнѡ вѣ кандѣло мѣтѣкомѣсѣла вѣлѣтѣтѣ.

Гдѣ помѡлимѣ.

Лѣнѣ: Гдѣ помѡлѣнѣ.

Гдѣ, мѣтѣю и цѣдрѡтѣми тѣкоѣми ѡсѣтѣлѣи сокрѣшѣнѣлѣ дѣшѣ и тѣкѣнѣ ѡшѣнѣ: сламѣ вѣкѡ, ѡсѣтѣнѣ ѣлѣи сѣи, ѣкѡже вѣтѣи помѡлѣнѣшиѣ ѡ негѡ ко ѡсѣтѣнѣи: и вѣ прѣмѣнѣнѣиѣ вѣлѣтѣ стѣрѣтѣи, свѣрѣны плѡтѣи и дѣха, и вѣлѣтѣтѣ слѣ: да и вѣ сѣмѣ прослѣвѣтѣтѣ тѣкоѣ пресѣтѣѡѣ ѡмѣ, ѡцѣ, и сѣнѣ, и свѣтѣгѡ дѣа, ѡнѣнѣ и приносѣ, и ко вѣтѣи вѣкѣтѣ, ѡмѣнѣ.

Свѣтѣннѣцы же прѡчѣи тѣхѣ вѣтѣнѣ ѣкѡже ѡшѣнѣ тѣтѣтѣ мѣтѣвѣ тѣдѣ. Ко ѣлѣко же глаголѣтѣ мѣтѣ ѡ свѣтѣннѣкѣ, поѡтѣтѣ трѡпарѣи ѣлѣ.

Гласѣ дѣ:

Скорѣи вѣ застѣплѣнѣи ѣдѣнѣ сѣи хрѣтѣ, скорѣѡ свѣшѣиѣ покажѣи посѣтѣнѣиѣ стѣрѣдѣтѣмѣ рѣкѣ тѣкоѣмѣ: ѡзвѣнѣи ѡдѣтѣ, и гѡрѣкнѣхѣ колѣзѣнѣи: козѣвѣнѣи ко ѣже пѣтѣи тѣ и слакнѣи неперѣтѣннѣ, мѣтѣми вѣтѣи, ѣдѣнѣ вѣкѣкѡлѣкѣ.

Дѣшѣннѣми ѡчѣми ѡсѣтѣнѣнѣ, вѣ тѣкѣ хрѣтѣ прихѡждѣ, ѣкѡже слакнѣи ѡ рождѣнѣлѣ, вѣ покѣлѣнѣи зѡвѣ тѣкѣ: мѣтѣнѣ ѡшѣнѣ вѣдѣ, ѣдѣнѣ вѣтѣпрѣмѣнѣтѣлю.

Глас 3.

Душу моју тешко ослабљену сваковрсним гресима и срамним делима подигни, Господе, твојим божанским заузимањем, као што си и некада подигао Раслабљеног, да бих Ти спасаван клицао: жалостиви Христе, дај ми исцељење.

Глас 2.

Као Ученик Господњи, примио си Еванђеље, праведни: као мученик, имаш оно што се не може описати; као брат Божји, смелост; као јерарх, да се молиш; моли Христа Бога, да се спасу душе наше.

Глас 4.

Очев јединородни Бог Логос, пошто је дошао к нама у последње дане, Тебе, божанствени Јакове, постави Јерусалимљанима као првог пастира и учитеља и верног устројитеља духовних тајни, због чега те сви уважавамо, апостоле.

Глас 3.

У Миру, Светитељу, показао си се свештенослужитељ, јер си, преподобни, испунивши Еванђеље Христово, положио душу своју за народ свој, и невине си спасао од смрти; тога ради посветио си се, као велики тајник Божије благодати.

Глас исти.

Васељена пронађе тебе као великог заштитника у опасностима, Страдалниче, који побеђује незнабошце. Као што си Лијеву гордост срушио и на подвиг Нестора охрабрио, тако свети Димитрије, моли се Христу Богу да нам подари велику милост.

Глас исти.

Свети страдалниче и исцелитељу Пантелејмоне, моли милостивога Бога да душама нашим дарује опроштај грехова.

Гласъ ѿ:

Дѡшѡ моѡ гдѡи ко грѣсѣхъ вѣлѣческихъ, ѡ везмѣтными дѣлѣньми лѡтѣ разслабленнѡю, воздвѣгни вѣжѣтвеннымъ твоѡимъ предстѣтельствомъ, ѡкоже ѡ разслабленнаго воздвѣгла ѡсѡи дрѣвле, да зовѡ ти спѣшемъ: цѣдрынѡ, даждь ми хрѣтѡ исцѣленіе.

Гласъ ѡ:

Ѣкѡ гдѣнь ѡчѣнкъ коспрѣлаъ ѡсѡи прѡвѣдне ѡвѡіе: ѡкѡ мѣнкъ ѡмаши ѡже неѡпѡсланное: дерзновѣніе, ѡкѡ кратъ вѣжѡи: ѡже молѡтисѡ, ѡкѡ іерѡрхъ. молѡ хрѣтѡ вѣа, спѣтисѡ дѡшѡимъ нашьимъ.

Гласъ ѡ:

Ѣче ѡдннорѡдноє вѣъ слѡко, пришѣдшѡє къ намъ къ послѣднѡи днѡи, ѡкѡвѡ вѣжѣтвенне, пѣркаго тѡ показѡ іерѡсалимлянѡмъ пѡстырѡ ѡ ѡчѣтелѡ, ѡ вѣрнаго строѡителѡ тѡннѡтѡ дѡхѡвныхъ: тѣмже тѡ вѡи чтѡимъ, ѡпѡ.

Гласъ ѿ:

Въ мѡрѣхъ вѣлѣте, спѣннодѣжѣтвѣтель показѡлѡ ѡсѡи: хрѣтѡко ко прѡкне ѡвѡіе ѡпѡлнѡнкъ, положѡла ѡсѡи дѡшѡ твоѡ ѡ лѡдѣхъ твоѡхъ, ѡ спѡлаъ ѡсѡи неѡвиннымъ ѡ смѣрти: вѡгѡ рѡдѡи ѡвѣлѣтѡлѡ ѡсѡи, ѡкѡ велѡкѡи тѡннѡнкъ вѣжѡи кѡгодѡти.

Гласъ тѡѡже:

Велѡка ѡвѣрѣте къ вѣдѡхъ тѡ покѡрѡника вѡелѡннаѡ, стѣтѡтѡтерпѡе, ѡзѡки повѣждѡвѡца: ѡкоже ѡкѡ лѡвѡи нѡзложѡла ѡсѡи гордѡнѡю, ѡ на пѡдвѡгъ дерзновѣнна стѡтворѡнкъ неѡтора: тѡкѡ стѡе днѡмѡтрѡе, хрѣтѡ вѣѡ молѡлѡ, дарѡвѡти намъ кѡліѡ мѡтѡ.

Гласъ тѡѡже:

Стѡтѡтѡтерпѡе стѡкѡи, ѡ цѣлѡкѡнѡче пантелеѡмѡне, молѡи мѡтѡкаго вѣа, да прѡгрѣшѡнѡи ѡстѡвлѡнѡе пѡдѡстѡ дѡшѡимъ нашьимъ.

Глас 8.

Свети Бесребрници и Чудотворци, посетите немоћи наше: забадава примисте, забадава нам дајите.

Глас 2.

Величине твоје, Девственнице, ко ће испричати? Јер ти точиш чудеса и изливаш исцељења, и молиш се за душе наше, као Богослов и пријатељ Христов.

Богородичан:

Топло мољење и тврђаво неосвојива, изворе милости, свету прибежиште, усрдно Ти вапијемо: Богородице Владичице, похитај, и избави нас од опасности Ти једина брза заштитнице.

Ђакон: Пазимо!

Свештеник први: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост, пазимо!

Читач, прокимен, глас 1.

Нека, Господе, милост твоја буде на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Стих: Радуйте се, праведници, у Господу, праведнима приличи похвала.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Саборне посланице Јаковљеве.

Одељак 57. Јак. 5,10-16).

Треба знати да Апостол чита ђакон.

Ђакон: Пазимо!

Чтец: Браћо, за углед страдања и дуготрпљења, узмите пророке који говорише у име Господње. Ето, ми називамо блаженим оне које претрпјеше. Трпљење Јова чусте и крај његов од Господа видјесте, јер је Господ многомилостив и сажалив. А прије свега, браћо моја, не куните се ни небом ни земљом, нити другом каквом заклетвом; нека ваше да буде да, а не, не; да не паднете

Гласъ ѱ:

Свѣтѣи кезерекреници и чюдотворци, посетѣте немоуци наша: тѣне прѣдете, тѣне дадите намъ.

Гласъ ѱ:

Величїа твоѣ дѣвственнице, ктѣ повѣстѣ; точиши ко чюдеса, и и занкаеши и исцѣлєнїа, и молиши о душихъ нашихъ, ѣкѣ бо словеса и дрѣвѣ христовѣ.

Богородиченъ:

Молєнїе теплое и стѣна неукорїмаа, млчїи истѣнниче, мироу прикѣжице, прикѣжнѣво копїемъ тѣ: кѣже вѣще предварїи, и ѿ кѣдѣ и звѣки ны, едина вѣкорѣк предстѣтельствѣющїаа.

Дїаконъ: Вѣнемъ.

Свѣщенникъ првїи: Миръ всѣмъ.

Народъ: И духови твоимъ.

Дїаконъ: Премѣдростѣ, вѣнемъ.

Чтецъ, прокименъ, гласъ ѱ:

Буди гдѣ млчѣ твоѣ на насъ, ѣкоже ѿповѣхомъ на тѣ.

Стихъ: Радѣйтеся праведнїи ѿ гдѣ, правымъ подѣаетъ похвала.

Дїаконъ: Премѣдростѣ

Вѣдомо же еди, ѣкѣ апѣстолъ ѿ дїакѣна чтецѣа, зачѣло ѱ:

Дїаконъ: Премѣдростѣ

Апѣстолъ: Сокорнѣаго послѣнїа ѣкѣкѣа чтенїе.

Братїе ѿвразѣ прїимїте слѣстѣраднїа и долготѣрпѣнїа, прѣрѣки, иже глаголаша и менемъ гдѣнимъ. Се клѣжимъ терпѣлїца: терпѣнїе ѿкле слашасте, и кончїнѣ гдѣно кїдѣте, ѣкѣ многомлчїнѣа естѣ гдѣ, и цѣдрѣ. Прѣжде же вѣхѣхъ, братїе моѣ, не клєнїтєся ни нѣкомъ, ни землєю, ни иносѣ коєю клѣтѣвою: еди же кѣмъ, еже еи, еи, и еже ни, ни: да не вѣ лице мѣрїе

прође. А тако и левит, кад је био на оном мјесту, приступивши, погледа га и прође. А Самарјанин неки путујући дође до њега, па кад га видје сажали му се. И приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе доведе га у гостионицу, и постара се око њега. И сутрадан полазећи извади два динара те даде гостионичару, и рече му: Побрини се за њега, а што више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим. Шта мислиш, дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што бјеше запао међу разбојнике? А он рече: Онај који му милост учини. А Исус му рече: Иди па и ти чини тако.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник молитву:

Беспочетни, Вечни, Свети светих, Ти си послао Јединородног Сина свог који исцељује сваку болест и сваку немоћ душа и тела наших, пошљи Светога Духа свог и освети јелеј овај, и учини да служи твоме (име) који се

сѣца. По сѣчаю же елѣиѣнникъ нѣкѣи хождаше пѣтѣмъ тѣмъ: и кидѣкъ егѡ, мимоиде. такожде же и лѣкѣтъ, кѣкъ на тѡмъ мѣстѣ, пришѣдъ и кидѣкъ мимоиде. Самарѣннѣхъ же нѣкѣто грядѣи прѣиде на егѡ, и кидѣкъ егѡ мѣрдова. И прѣстѣплъ ѡккѣзѣ стѣрпы егѡ, козникѣл мѣсло и кѣно: вѣдѣкъ же егѡ на ебѡи ебѡтъ, прѣведѣ егѡ къ гостѣнницѣ, и прѣлѣжѣ е мѣ. И наѣтрѣл и зшѣдъ, и зѣмъ дѣл ерѣреника, дадѣ гостѣнникѣ, и речѣ е мѣ: прѣлѣжѣи е мѣ, и е же ѣце прѣнжидѣши, ѣзъ, е гдѣ козѣрѣдѣл, козѣмъ тѣ. Ктѡ ѡѣкъ ѡ тѣхъ трѣѣхъ клѣннѣи мнѣтъ тѣ ел кѣти вѣдѣмѣл въ разбѡнникѣ; Онъ же речѣ: сотворѣннѣи мѣтъ ел нѣмъ. речѣ же е мѣ иѣзъ: и дѣи и тѣи творѣи такожде.

Лѣкъ: Слѣка тѣкѣ, гдѣи, слѣка тѣкѣ.

Тѣже: Помѣлѣи нѣзъ еже, по вѣлѣнѣи мѣти тѣоѣи, мѡлимъ тѣ ел, ѡѣлѣши и помѣлѣи.

Лѣкъ: Гдѣи помѣлѣи, трѣжды.

ѣце мѡлимѣл ѡ мѣлѡсти, жѣзни, мѣрѣ, здѣрѣи, сѣенѣи, поѣѣнѣи и ѡѣтѣлѣнѣи гѣхѡвѣл рѣкѣ вѣтѣл, и ѣмъ.

ѡ е же прѣтѣтѣл е мѣ вѣлкомѣ гостѣннѣю, колымѣл и некѡлымѣл, гдѣ помѡлимѣл.

И возгласъ: Иѣкъ мѣтѣкъ и чѣвѣколѣвѣцъ вѣ еи, и тѣкѣ слѣкѣ козѣлѣемъ, ѡѣд, и еиѣ, и етѡмѣ дѣл, нѣнѣ и прѣнѣ, и во вѣкѣи вѣкѡвѣ,

Лѣкъ: Аминѣ.

Дѣлѡнъ: Гдѣ помѡлимѣл.

Лѣкъ: Гдѣи помѣлѣи.

Сѣиѣннѣхъ мѣтѣл:

Безначѣлнѣ, вѣчнѣ, етѣ елѣтѣхъ, едѣнорѡднаго тѣоѣгѡ еиѣ низпоѣлѣкѣи, иѣѣлѣѡѣлѣгѡ вѣлѣи недѣгъ, и вѣлѣл ѣзю дѣшъ и тѣлѣлѣл нѣшнѣхъ, низпоѣлѣи етѣго тѣоѣгѡ дѣл, и ѡѣлѣи

помазује њиме буде на потпуно избављење од грехова његових и на наслеђе Царства небеског.

Треба знати да неки молитву ову говоре само доведе, са возгласом:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

А неки је говоре све до краја:

Јер си Ти Бог велики и диван: Ти чуваш завет свој и милост своју према онима који Те љубе; Ти дајеш избављење од грехова преко светога Сина свог Исуса Христа; Ти си нас препородио од греха; Ти просвећујеш следе; Ти подижеш оборене; Ти љубиш праведне и милујеш грешне; Ти си нас извео из таме и сенке смрти, говорећи онима у оковима: Изиђите! и онима у тами: појавите се! Јер засија у срцима нашим светлост познања Јединороднога Сина Твога, откако се нас ради на земљи јави и са људима поживе; и онима који га примише даде власт да постану синови Божји; бањом препорода дарова нам усиновљење, и ослободи нас ђаволовог насиља; и пошто Ти не би вољан да нас чистиш крвљу, него светим јелејем, Ти нам даде обличје крста његовог, да бисмо постали Христово стадо, царско свештенство, свети народ; очистивши нас водом и осветивши Духом Светим; Ти сам, Владару Господе, дај нам благодат за ово служење твоје, као што си дао угоднику твоме Мојсију, и љубљеном твоме Самуилу, и изабранику твоме Јовану, и свима који су Ти угодили у сваком роду и нараштају, тако учини да и ми будемо служитељи твога Новог Завета над овим јелејем који си усвојио чесном крвљу Христа

ѣлѣи еи, и сотвори и помазующемъ твоимъ рабъ ѿмъ, въ совершенное иъзаклѣнїе грѣхѡвъ егѡ въ наследіе црѣкѣи нѣнагѡ.

Вѣдомо вѣди, ѿкъ нѣцыи мѣтѡв ѡкъ еио даже до зѣе тѡкѡмъ глаголютъ, съ возгласенїемъ:

Твоѣ ко етъ еже мѣлоати, и спѣати нѣ, хрѣе вѣе, и текѣ слѡвъ возмѣемъ со кезначѣльнымъ твоимъ ѡтцѣмъ, и пресѣтымъ, и клѣтымъ, и животворѣцимъ твоимъ дхѡмъ, нѣнѣ и прїенѡ, и ко вѣки вѣкѡвъ, аминъ.

Нѣцыи же даже до концѣ глаголютъ:

Тѣ ко еи вѣе кѣлїи и дѣвѣи, хранѣи закѣтъ твоѣи мѣтъ твоѣи лѡкѡцимъ тѡ, даѣи иъзаклѣнїе грѣхѡвъ, етѣимъ твоимъ ѡтрокѡмъ ииѡмъ хрѣѡмъ: пѣки рождѣи нѣсъ ѡ грѣхѡ: просѣѣѣлѣи слѣпѣи, и спрѡвлѣи низвѣрженныи, люклѣи прѣѣдныи и грѣшныи мѣлѣи: пѣки иъзвѣдѣи нѣсъ ѡ тѣмѣи и еѣни смѣртныи, глаголѣи еѣцимъ ко ѡзѡхъ: иъзидѣте, и еѣцимъ ко тѣмѣ, ѡкрѣпѣте. возѣи ко въ ердѣхѡ нѣшнѣхѡ вѣѣтъ вѣѣѣнѣи лиѣ егѡ, ѡнѣлѣже нѣсъ рѣди на землїи ѡклѣи етъ, и съ чѡлѡкѣи пожнѣ: прѣемшымъ тѡ даѣ етъ влѣѣтъ чѣдѡмъ вѣжїимъ кѣти: кѣнею пѣки вѣтѣи ѡноположенїе нѣмъ дарѡвѣи етъ, и неприѣѣтны нѣсъ сотѡрѣи етъ ѡ нѣнѣлѣѣкѣи дѣлѡлѣ. понѣже не клѡколѣи еи крѡкѣю ѡчѣстѣтѣи, но елѣемъ етѣимъ даѣ еи ѡвѣразъ крѣтѣ егѡ, ко еже кѣти нѣмъ хрѣѡвѣ етѣдѣ, црѣкомъ еѣѣнїю, иъзѣкѣ етѡмъ, и ѡчѣстѣнѣи нѣи кодѡв, и ѡѣтѣнѣи дхѡмъ твоимъ етѣимъ. еѣмъ клѡ гѣи, даждѣ клѡдѣтъ нѣмъ въ елѣженїе твоѣе еи, ѡкѡже даѣ еи мѡѡсею ѡгѡднѣкѣ твоимъ, и самѣилѣи возлѡклѣннѡмъ твоимъ, и іѡаннѣи иъзѣрѣннѡмъ твоимъ, и вѣѣмъ ко вѣлѡкомъ рѡдѣ и рѡдѣ клѡгоднѣишымъ текѣ: ииѣ сотѡрѣи и нѣсъ кѣти елѣжнѣелѣи нѡвѣгѡ твоегѡ закѣтѣи наѣ елѣемъ еимъ, егѡже ѡѣѡнѣи еи ѣтнѡю крѡкѣю хрѣтѣи твоегѡ да еѡлѣѣкѣи мѣрѣкѣхѡ похѡѣи

Твог, да бисмо, свукавши са себе световне жеље, умрли греху и живели правди, обукавши се у Господа нашег Исуса Христа помоћу помазања освећеним јелејем. Господе, нека јелеј овај буде јелеј радовања, јелеј освећења, одећа царска, оклоп силе, прогнање сваког ђаволског делања, печат беспрекоран, радовање срца, весеље вечно, да би они који се помазују овим јелејем препорода били страшни непријатељима, и засијали у светлости Светитеља твојих, немајући мрље ни недостатка, и да би били примљени у твоја вечна одморишта, и примили почаст вишњег звања.

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу уносимо, са Јединородним Твојим Сином, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И по молитви узима свештеник стручац, па пошто га умочи у свети јелеј, помазује болесника крстолико: на челу, на ноздрвама, на образима, на уснама, на прсима, на рукама с обе стране, говорећи ову молитву:

Оче свети, лекару душа и тела, који си послао Јединородног Сина свог, Господа нашег Исуса Христа који сваку болест исцељује и од смрти избавља, исцели и слугу твога (име) од његових телесних и душевних слабости, и оживотвори га благодаћу Христа Твога: молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме

ѡмремѣ грѣхѣ, и пожикѣмѣ прѣвдѣ, ѡклекъшема къ негѡ помѣзаніемѣ ѡсвѣщеніа, хотѣщимагѡ ѣлѣа навѣститѣа. Бѣди гдѣи, ѣлѣи еѣи, ѣлѣи радѡканіа, ѣлѣи ѡсвѣщеніа, ѡдежда црѣкаа, кронѡ еѣиы, вѣлкагѡ дѣаколыкагѡ дѣѣнствѣа ѡгнѣнїе, печѣтѣа ненакѣтнаа, радѡканіе сѣрдца, весѣліе вѣчное. да и еѣмѣ помазѡемѣи лѣки рѡжденїа, стѣрашнїи бѣдѣтѣа сопротѣвнымѣ, и возрѣдѣтѣа ко свѣтлостехѣ стѣнѣхѣ тѡиѡхѣ, не имѡще свѣрны илїи вѣрски: и да прїимѣтѣа къ вѣчнымѣ тѡѡ ѡпокоѣнїа, и копрїимѣтѣа почѣтѣа гѡрнагѡ звѣнїа.

Тѡѡе ко ѣстѣа, ѣже мѣлокачїи и сїпѣчїи нѣе жѣе нѣшѣ: и текѣ слѣвѣ возмылѣемѣ, со ѣдннорѡднымѣ тѡиѡмѣ сїѡмѣ, и прѣстѣлымѣ, и клѣнїемѣ, и живѡтѡрѡщїимѣ тѡиѡмѣ дѣхѡмѣ, нѣнѣк и прїенѡ, и ко вѣкїи вѣкѡвѣ, аминѣ.

И по млѣтѣкѣ взѣмлетѣа іерѣи стѣрѣщѣа, и ѡмочѣвѣ и ко стѣнѣи ѣлѣи, и помазѡетѣа колащѣаго крѣстѡвѡвѣрѣзнѡ, на челѣ, на нѡздрѣхѣ, на ланїтѣхѣ, на ѡушѣтѣхѣ, на пѣрѣехѣ, на рѡкахѣ на ѡвѣкѣ стѣрѣнѣ.

Ѡѡе стѣнѣи, врачѣ дѣшѣ и тѣлѣсѣа, послѣкѣи ѣдннорѡднагѡ тѡеѡгѡ сїа, гдѣ нѣшигѡ иїса хрѣтѣа, вѣлѣкїи недѣгѣ иѡцѣклѡщѣаго, и ѡ смѣртїи иѡзѡвѣлѡщѣаго, иѡцѣклѣи и раклѣ тѡеѡгѡ, и мѣкѣ, ѡ ѡвѣдрѣжѣщїа егѡ тѣлѣснѣа и дѣшѣннѣа нѣмощїи, и ѡ живѡтѡтѡрїи егѡ блѣгодѣтїѡ хрѣтѣа тѡеѡгѡ: млѣтѣамїи прѣстѣылѣа клѣщѣи нѣшеа клѣщѣи, и прїенѡдѣкѣи мѣрїи: прѣдѣтѣатѣлѣстѣкѣи ѣтѣнѣхѣ нѣнѣхѣ еѣаѣ вѣзпѡлѡтѣнѣхѣ: еѣаѡѡ ѣтѣнѣагѡ и живѡтѡтѡрѡщѣагѡ крѣтѣа: ѣтѣнѣагѡ слѣвнагѡ прѣрѡка, прѣдѣтѣи и крѣтѣитѣелѣа іѡаннѣа: стѣнѣхѣ слѣвнѣхѣ и вѣсѣхѣлѣаннѣхѣ апѣлаѡвѣ: стѣнѣхѣ слѣвнѣхѣ, и доврѡпоѡкѣднѣхѣ мѣнѣкѡвѣ: прѣпѣкнѣхѣ и вѣгѡнѡснѣхѣ ѡтѣщѣа нѣшнѣхѣ: стѣнѣхѣ и иѡцѣклѣитѣелѣи вѣзѣрѣкрѣннѣкѡвѣ космѣи и дѣмїана, кѣра и іѡаннѣа,

и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ову молитву говори сваки свештеник по прочитању Еванђеља и молитве, и уједно помазује јелејем болесника.

Ђакон: Пазимо!

Свештеник други: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост, пазимо!

Прокимен, глас 2.

Крепост је моја и песма моја Господ, и Он ми би на спасење.

Стих: Карајући покара ме Господ, али ме смрти не предаде.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Римљанима светог апостола Павла. (Одељак 116. Рм. 15,1-7).

Браћо, дужни смо пак ми јаки слабости слабих носити, и не себи угађати. Сваки од нас нека угађа ближњему на добро ради напретка. Јер и Христос не угоди себи, него као што је писано: Ружења оних који руже Тебе падоше на мене. Јер што се раније написа за нашу се поуку написа, да кроз трпљење и утјехом Писма имамо наду. А Бог трпљења и утјехе нека вам да исто да мислите међу собом по Христу Исусу. Да би једнодушно, једним устима славили Бога и Оца Господа нашега Исуса Христа.

пантелеѣмона и ермолаа, самѣона и діоміда, фотїа и анікїты: свѣихъ и праведныхъ бо҃городѣца, іоакїма и анны, и всѣхъ свѣихъ.

Иѣко ты еси источникъ исцѣленїй, кже наша, и текѣ слава возсылаемъ, со єдинороднымъ твоимъ сїномъ, и єдиносушнымъ твоимъ дхѣомъ, нїнѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

Сїа мѣтка глаголетсѣ ѿ єдинаго когѣждо екаціенника по єже речїи євѣаїе и мѣткѣ, помазѣуцаго кѣрѣкѣ елѣемъ недѣгѣцаго.

Дїаконъ: Вѣнемъ.

Свѣенникъ второй: Миръ всѣмъ.

Народъ: И дхѣоу твоєму.

Дїаконъ: Премѣдростъ, вѣнемъ.

Прокїменъ, гласъ 2:

Крепость моѣ и пѣнїе моє гдѣ, и вѣсть мнѣ во спїенїе.

Свѣихъ: Наказѣа наказѣа мѣ гдѣ, смѣрти же не предаде мѣ.

Дїаконъ: Премѣдростъ

Апостолъ, къ римляномъ, зачѣло рѣи.

Брачїе, должни єсмѣ мѣ слабиимъ немощимъ немощныхъ носити, и не себѣ угождѣти. Вїждо же вѣсѣ клїжнемъ да угождѣтѣ ко вѣгобѣ къ созданїю. Ико и хрїтѣосъ не себѣ угоди, но ѣкоже єсть писано: поношенїа поносащихъ текѣ нападѣша на мѣ. Елика ко преднаписана быша, къ наше наказанїе преднаписаша: да терпѣнемъ и свѣшнїемъ писанїй свѣпанїе имамы. Бѣ же терпѣнїа и свѣшнїа, да дѣтѣ вѣмъ чѣжде мѣдретковати дрѣга ко дрѣгѣ ѿ хрїтѣ иїсѣ: да єдинодушнѣ єдиными свѣтѣи славити вѣа и оца гдѣа нашего иїса хрїтѣа. Тѣмже прїемантѣ дрѣга дрѣга, ѣкоже и хрїтѣосъ прїѣтѣ вѣсѣ ко слава кжїю.

Свештеник други: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост!

Псалам Давидов. Алилуја. **Глас 5.**

Стих: Милост твоју, Господе, увек ћу опевати.

Бакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо
свето Еванђеље;

Свештеник други: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

И свештеник други говори:

Читање светог Еванђеља од Луке.

(Одељак 94. Лк. 19,1-10).

Бакон: Пазимо!

У време оно Христос ушавши у Јерихон, пролажаше кроз њега. И гле, човјек звани именом Закхеј, и он бјеше старјешина цариника, и бјеше богат. И тражаше да види Исуса ко је он; и не могаше од народа, јер бјеше малога раста. И он потрчавши напријед, попе се на дивљу смокву да га види; јер је поред ње требало да прође. А кад Исус дође на оно мјесто, погледавши горе, видје га и рече му: Закхеју, сиђи брзо; јер ми данас ваља бити у дому твоме. И сиђе брзо; и прими га радујући се. И сви који видјеше негодоваху, говорећи како уђе да гостује код грјешнога човјека. А Закхеј стаде и рече Господу: Господе, ево пола имања свога даћу сиромасима, и ако кога нечим оштетих, вратићу четвороструко. А Исус му рече: Данас дође спасење дому овоме; јер и ово је син Авраамов. Јер син Човјечији дође да потражи и спасе изгубљено.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Бакон:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој,
молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Свѣтеникъ вторій: Миръ ти.

И чтецъ: И дхъови твоимъ.

Діаконъ: Премѣдрость.

Алилуѣя, гласъ ѿ.

Стихъ: Алти твоѣ гди во вѣкъхъ космоу.

Діаконъ: Премѣдрость, прѣстѣи оублакишима свѣтаго еліа.

Іерей: Миръ вѣмъ.

Дикъ: И дхъови твоимъ.

Свѣтеникъ вторій:
Еліе ѿ лѣкѣи, зачало ѿд:

Діаконъ: Вѣнчанима.

Во время оно, прииде иисъ ко іеріхѡнъ. И се мѣжъ нарицаемый закхей, и сеи въ старѣи мытаремъ, и той въ когачъ: И искаше видѣти ииса, кто естъ, и не можаше ѿ народа, ѣкво козрѣтомъ малъ къ. И предитѣкъ козлѣзе на ѣгодичинѣ, да видитъ, ѣкво тѣдѣ хотѣше минѣти. И ѣкво прииде на мѣсто, козрѣкъ иисъ, видѣкъ егѡ, и рече къ немд: закхее, потцѣава слѣзи, днѣкъ ко къ домѣ твоимъ подокаѣтъ ми кѣти. И потцѣава слѣзе, и прѣлтъ егѡ радѣла. И видѣкъши кѣи ропчѣхѣ, глаголюще: ѣкво ко грѣшнѣ мѣжъ кнѣде китѣти. Счѣава же закхей, рече ко гдѣ: се пола имѣнѣи моимѡ, гди, дѣма ницыма, и ѣще когѡ чѣма ѡкнѣхъ, козвращѣд, четверѣцею. Рече же къ немд иисъ: ѣкво днѣкъ иисѣнѣ домѣ семд кѣитъ, занѣ и сеи сѣх ѣвраимъ етъ. Прииде ко сѣх члѣкъхъ кзыкѣти и сѣстѣи погнѣшаго.

Дикъ: Слава тебѣ, гди, слава тебѣ.

Діаконъ же:

Помнѣди насъ, вѣе, по величѣи милости твоѣи, молима ти се, оублакиши и помнѣди.

Дикъ: Гди помнѣди, трижды.

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник чита молитву:

Боже велики и вишњи, коме се сва твар клања, изворе мудрости, ваистину неистражљиви бездане доброте и неизмерна пучино милосрђа; Ти сам, човекољубиви Господару, Боже вечнога и чудеснога, кога нико од људи не може докучити мишљу: погледај, услиши нас недостојне слуге твоје, и где, у велико Име Твоје, приносимо јелеј овај, пошљи твој дар исцељења, и отпуштење грехова, и исцељуј по великој милости твојој. О, Господе лакоумољиви, једини милостиви и човекољубиви, Ти тугујеш због наших зала; Ти знаш да мисао човекова из младости његове нагиње злу; Ти не желиш смрти грешника него да се обрати и жив буде; Ти Бог учовечио си се ради спасења грешника, и саздао се ради сздања твога; Ти си онај што је рекао: нисам дошао да зовем праведнике на покајање него грешнике; Ти си онај што је тражио залуталу овцу; Ти си онај што је марљиво тражио изгубљену драхму, и нашао је; Ти си онај што је рекао: онога који долази к мени нећу истерати напоље; Ти си онај што се ниси згадио на блудницу када је чесне ноге твоје сузама прала; Ти си онај што је рекао: колико год пута пао, устани и спашћеш се; Ти си онај што је рекао да велика радост бива на небу

Ѣще молиме ѡ милости, жизни, мирѣ, здравїи, спїсїи, поспїсїи и ѡсвѣщенїи грѣхѡвѣ рака кѣїа, **їїїкѣ.**

Ѡ ѣже протїтиа ема влкомѡ согрѣшенїю, колномѡ и неколномѡ, гдѡ помолмеа.

И возглас: Іїкѡ млтвѣ и члвкѡлобвца кѣ еїи, и текѣ сллвѡ возмылаема, ѡцѡ, и сїиѡ, и сѣѡмѡ дхѡ, нннѣ и прїенѡ, и ко вѣкѣи кѣкѡвѣ.

Лїкѣ: Амїнѡ.

Ђїаконѣ: Гдѡ помолмеа:

Лїкѣ: Гдѡ помїлѡї.

Сѣїїнникѣ млтвѣ:

Бже великїи, и кїшнїи ѡ вєлѡ твѡри поклонѡемый, премѡдрѡсти истрѡчнїче, клѡгѡсти конїстннѡ неизслѣдимѡ вєздѡно, и клѡгѡстрѡкїа неѡпредѡлѡемаѡ пѡчїно: елмѣ члвкѡлобвче клѡко, превѣчнѣхѣ и дївнѣхѣ кѣе, егѡже нїктоже ѡ чѡлѡвѣкѣ помыслѡлѡї мѡжетѣ поспїсїнѡти; прїзрї, ѡгелїшнїа нлїа недѡстѡїннѣхѣ ракѡвѣ тѡїнѣхѣ, и нѡдѣже ѡ велицѣмѣ їмени тѡїемѣ елїи сїи прїносїмѣ, нїзпослї тѡїегѡ дѡра истрѣлїнїа, и ѡсвѣщенїе грѣхѡвѣ, и истрѣлїи егѡ ко мнѡжетѣвѣ млтнї тѡїеѡ. Ѣї, гдѡ клѡгѡпремѣнїтїелѡ, едїне млтнїе и члвкѡлобвче, кллмїа ѡ слѡкаѣхѣ нлїшнѣхѣ: вѣдмїи, їїкѡ нлїежїтѣ помыслѣ чѡлѡвѣка на лѡвлѡмаѡ ѡ їнѡсти егѡ: не хотѡлї смїртнї грѣшнїка, но їїкѡ ѡкратїтїиа и жївѡ вїтнї ема: грѣшнѣхѣ рлїи спїсїнїа котлѣвѣннѣїа кѣ еїи, и сѡздлвнїа за сѡздлнїе тѡїе. тѡї еїи рекїи: не прїндѡхѣ прїзѡтнї прлѣднмѡ, но грѣшнмѡ кѣ покллнїе: тѡї еїи, ѡкѡлѡ взысклвкїи заклѡждшїе: тѡї еїи, погнїкшѡ дрлхмѡ прлїлѣжнѡ взысклвкїи, и ѡкрѣтїи: тѡї еїи рекїи, їїкѡ грлдѡцїаго ко мнѣ не їзженѡ кѡнѣ: тѡї еїи, їїже кллднїцѣ чїстнїкнї тѡїї нѡзѣ слєзлмнї ѡмѡчїкшїа не козгнѡшлвкїиа: тѡї еїи рекїи: елїждѡ їїце падїшнї, кѡтлннї, и

када се један грешник каје; Ти сам, милосрдни Господару, погледај са свете висине своје, и у ово време осенивши нас грешне и недостојне слуге твоје благодаћу Светога Духа, усели се у слугу твога (име) који је дошао до сазнања грехова својих и приступио Теби са вером; и примивши га уобичајеним твојим човекољубљем, и ако је што згрешио речју, или делом, или мишљу, опростивши му, очисти га, и савори чиста од свакога греха, и увек боравећи заједно са њим, сачувај га у остало време живота његовог да ходи у заповестима твојим, да му се ђаво не би више подсмевао, те да би се и у њему прославило пресвето Име Твоје.

Возглас:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим, благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

После молитве други свештеник одмах узима други стручац и, умочивши га у свети јелеј, помазује болесника, говорећи молитву:

Оче свети, лекару душа и тела, који си послао Јединородног Сина свог, Господа нашег Исуса Христа који сваку болест исцељује и од смрти избавља, исцели и слугу твога (име) од његових телесних и душевних слабости, и оживотвори га благодаћу Христа Твога: молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних

ѿиіішнѣа: тѣ ѣсѣ рекѣи, ѿкѡ радостѣ кыкѣетѣ на нѣсѣ ѡ ѣдѣномѣ грѣшницѣ кѣицѣмѣа. іамѣ прѣзри, кѣгодѣтрѣкнѣи кѣко, сѣ кысотѣ свѣіа тѡеа, іоуѣкнѣкѣ нѣсѣ грѣшнѣхѣ и недостѡннѣхѣ ракѡвѣ тѡоѣхѣ кѣгодѣтѣиу свѣаго дѣа вѣ часѣ іей, и кѣелѣ кѣ ракѣ тѡеа, **ѿамѣ** познѣкшаго ікоа іогрѣшѣнѣа, и прѣчѣплѣшаго кѣ текѣ вѣрѡу: и прѣнѣмѣ ікоіамѣ тѣ чѣкѣколѣіемѣ, ѿце чѣдѣ іогрѣшнѣа ѣтѣ іокоамѣ, илѣ дѣлоамѣ, илѣ помышлѣнѣемѣ, прѡстѣкѣ ѡчѣстѣ ігдѣ, и чѣстѣ іотѡорѣ ѡ кѣакаго грѣхѣ, и прѣнѣу іпрекѣкѣа іамѣ, іохранѣ прѡчеі аѣтѣо жѣкотѣ ігѡ, ходѣца ко ѡправдѣнѣнѣхѣ тѡоѣхѣ ко іѣже не кѣтомѣ кѣчѣ іамѣ позмѣкнѣіе дѣакоа: іакѡ да и вѣ нѣамѣ прѡіаікнѣа прѣтѣіе іамѣ тѡе.

Возглас:

Тѡе ко іѣтѣ іѣже мѣіокачѣ, и іііачѣ нѣ, хрѣтѣ вѣже, и текѣ іаіѣвѣ козѣмѣіамѣ іо кѣзначѣіамѣ тѡоіамѣ ѡтѣіамѣ, и прѣтѣіамѣ, и кѣіамѣ, и жѣкотѡорѣіамѣ тѡоіамѣ дѣомѣ, нѣнѣ и прѣнѣу, и ко вѣкѣ вѣкѡвѣ, аіііѣ.

По мѣтѣкѣ же ікѣіе кѡрѡіѣ іерѣіеі кѣіамѣтѣ ітѣрѣіѣцѣ кѡрѡіѣ, и ѡмочѣкѣ и ко свѣіѣ іелѣіеі помазѣетѣ коаіцаго, глагола мѣтѣвѣ:

Оѣе свѣіѣі, вѣрѣдѣ дѣшѣ и тѣіаіѣ, позіаікнѣ ідѣнѡрѡднѣа тѡеа ііа, гдѣ нѣшѣіо іііа хрѣтѣ, вѣіаіѣ недѣгѣ ііѣцѣіаіцаго, и ѡ імерѣтѣ ііѣкѣіаіцаго, ііѣцѣіа і ракѣ тѡеа, іамѣ, ѡ ѡкѣдрѣіаіѣ ігдѣ тѣіаіѣамѣ и дѣшѣкнѣамѣ нѣмоіаі, и ѡжѣкотѡорѣ ігдѣ кѣгодѣтѣиу хрѣтѣ тѡеа: мѣтѣамѣ прѣтѣіа кѣіѣамѣ нѣшеі кѣіѣ, и прѣнѡдѣкѣамѣ мѣіі: прѣдѣтѣіѣіѣтѣкѣ іѣтнѣіѣхѣ нѣнѣіѣхѣ ііаіѣ кѣзпѣіѡтнѣіѣхѣ: ііаіѡу іѣтнѣіѣамѣ и жѣкотѡорѣіѣамѣ крѣтѣ: іѣтнѣіѣамѣ іаіѣнаго прѣіѡка, прѣдѣіѣ і крѣтѣіѣа іѡаннѣ: свѣіѣхѣ іаіѣкнѣіѣхѣ и вѣсѣхѣіаіѣкнѣіѣхѣ іііаіѣкнѣіѣхѣ, и докѣрѡпѡкѣднѣіѣхѣ мѣіѣкнѣкѣ: прѣіѣкнѣіѣхѣ и кѣіѡіѡіѣкнѣіѣхѣ ѡтѣіѣ нѣшѣіѣхѣ: свѣіѣхѣ и

Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Бакон: Пазимо!

Свештеник трећи: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо!

Прокимен, глас 3.

Господ је просветљење моје и Спаситељ мој; кога ћу се бојати?

Стих: Господ је заштитник живота мог; кога ћу се плашити?

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Коринћанима светога апостола Павла.

(Одељак 153. 1 Кор. 12, 27-13, 8).

Браћо, ви сте тијело Христово, и удови понаособ. И ове постави Бог у Цркви: прво апостоле, друго пророке, треће учитеље, затим чудотворце, онда дарове исцељивања, помагања, управљања, различитих језика. Јесу ли сви апостоли? Јесу ли сви пророци? Јесу ли сви учитељи? Јесу ли сви чудотворци? Имају ли сви дарове исцељивања? Говоре ли сви језике? Да ли сви тумаче? А ревнујте за веће дарове. И показаћу вам још узвишенији пут. Ако језике човјечије и анђеоске говорим, а љубави немам, онда сам као звоно које јечи, или кимвал који звечи. И ако имам дар пророштва и знам све тајне и све знање, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а

исцѣлитель и везирекренникъ космы и дамѣана, кѣра и ѿованна, пантелеѣмона и ермолаа, самѿона и діомѣда, фѿтѣа и аникѣты: свѣхъ и праведныхъ бо҃отѣца, ѿвакіма и аны, и всѣхъ свѣхъ.

Икоу чѣи еси источникъ исцѣленій, вѣже нашъ, и чтечѣ слава возсылаема, со единороднымъ твоимъ синомъ, и единосущнымъ твоимъ дхѣомъ, нынѣ и прѣисно, и во вѣки вѣковъ, аминъ.

Дѣаконъ же: бѣнемъ:

Свѣщенникъ третій: Миръ всѣмъ.

Народъ: И дхѣови твоемѣ.

Дѣаконъ: Премѣдрость, бѣнемъ.

Прокименъ, гласъ 3:

Гдѣ просвѣщеніе мое и спаситель мой, когѣмъ ѿбоиася;

Стихъ: Гдѣ защититель животѣ моегѣмъ, ѿ когѣмъ ѿстрѣашася;

Дѣаконъ: Премѣдрость.

Апѣстолъ къ коринѣаномъ, зачало рѣг.

Братіе, кѣи естѣ тѣло хрѣтово, и ѿди ѿ чѣсти. И ѿкѣмъ положи кѣхъ къ цркви, перкѣе аплы, вторѣе прѣрѣки, третѣе ѿучители, потѣмъ же ены, чѣже дарованіа исцѣленій, злѣтѣпленіа, правленіа, рѣди ѡзѣковъ. Едѣ кѣи аплн; едѣ кѣи прѣрѣцы; едѣ кѣи ѿучители; едѣ кѣи ены; едѣ кѣи дарованіа ѿмѣтѣ исцѣленій; едѣ кѣи ѡзѣки глаголютѣ; едѣ кѣи сказѣютѣ; Рекѣнѣте же дарованій колышнихъ: и ещѣ по прѣвоисхожденію пѣтѣ кѣмъ показѣю. Ище ѡзѣки чѣловѣчѣскими глаголю и аггѣльскими, люкѣе же не ѿмѣмъ, кѣихъ (ѿкѣмъ) мѣдѣ звѣнѣци, илѣи кѣмѣмъ звѣнѣлѣи. И ище ѿмѣмъ прѣрѣчетѣко и вѣмъ чѣины вѣдѣ, и кѣи

љубави немам, ништа сам. И ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи. Љубав дуго трпи, благотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се. Не чини што не пристоји, не тражи своје, не раздражује се, не мисли о злу. Не радује се неправди, а радује се истини. Све сноси, све верује, свему се нада, све трпи. Љубав никад не престаје, док ће пророштва нестати, језици ће замукнути, знање ће престати.

Свештеник трећи: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост!

Псалам Давидов. Алилуја. **Глас 2.**

Стих: У тебе се, Господе, уздах; нека се непостидим никада.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Еванђеље;

Свештеник трећи: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Читање светог Еванђеља од Матеја.

(Одељак 34. Мт. 10,1. 5-8).

У време оно дозвавши Исус својих дванаест ученика, даде им власт над духовима нечистим да их изгоне, и да исцељују од сваке болести и сваке немоћи. Ову Дванаесторицу посла Исус и заповједи им говорећи: на пут незнабожца не идите, и у град самарјански не улазите. Него идите најприје изгубљеним овцама дома Израилјева! И ходећи проповједајте и казујте да се приближило Царство небеско. Болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижите, демоне изгоните; на дар сте добили, на дар и дајите.

рѣзѣмъ: ѿ ѡцѣ ѿмѡмъ вѣсѣ вѣрѣ, ѡкѡ ѿ гѡры прѣстѡкалѣти, ѡубѣ же не ѿмѡмъ, ничѣѡже ѣсмъ. ѿ ѡцѣ рѣзѣмъ вѣсѣ ѿмѣнѣлѡ моѡ, ѿ ѡцѣ прѣдѡмъ тѣло моѡ, ко ѣже ѡжеци ѣ: ѡубѣ же не ѿмѡмъ, никѡлѡ пѡлѣза мѡ ѣтъ. ѡубѣ долготѣрпѣтъ, мнѡгѡрѣдѣтѣтѣ: ѡубѣ не закѡдѣтъ: ѡубѣ не прѣкознѡсѣтъ, не гордѣтъ: Ни вѣзчѣнѣтѣтѣ, не ѡцѣтъ ѡко ѡ ѡ, не рѣзѡрѡжѣтѣ, не мѡслѣтъ слѡ: не рѡдѣтѣ ѡ не прѡвѣдѣ, рѡдѣтѣ же ѡ ѡстинѣ: вѣсѣ ѡубѣтъ, вѣсѣ вѣрѣ ѣмѣтъ, вѣсѣ ѡѡповѣдѣтъ, вѣсѣ тѣрпѣтъ. ѡубѣ никѡлѡже ѡпѡдѣтъ.

Сѡщѣнникъ третѣи: Миръ ти.

ѿ чтеца: ѿ дѡховѣ твоѡмѡ.

ѡѡконъ: Прѣмѡдрѡстѣ.

ѡлѡлѡдѣа, глѡсѣ ѣ.

Сѡтѣхъ: На тѡ гдѣ ѡѡповѣдѣ, да не поѡтѡжѣсѡ вѣ вѣкѣ.

ѡѡконъ: Прѣмѡдрѡстѣ, прѡсѣти ѡѡслѡшѡмъ сѣгвоу ѣвѣлѡ.

ѡерѣи: Миръ вѣѣмъ.

ѡнкъ: ѿ дѡховѣ твоѡмѡ.

Сѡщѣнникъ третѣи чтеца:

ѣвѣлѡ ѡ мѡтѡдѣа, зачѡло ѡ ѡ полѡ.

Во вѣремѡ ѡно, призѡвѡвѣ ѡнѣ ѡкѡнѡдѣтѣ ѡѡченикѣ ѡкоѡ, дадѣ ѡмъ вѡстѣ на дѡвѣхъ нечѣстѣхъ, ѡкѡ да ѡзѡнѡтъ ѡхъ, ѿ цѣлѣти вѣкѣ недѡгъ, ѿ вѣкѣ колѣзѣнѣ. ѡѡ ѡкѡнѡдѣтѣ послѡ ѡнѣ, заповѣда ѡмъ, глѡбѡлѡ: на пѣтъ ѡзѡкѣ не ѡдѣте, ѿ ко градъ самарѡнскѣи не вѡдѣте. ѡдѣте же пѡче ко ѡвѣамъ погѡнѣшѣмъ дѡмѡ ѡлѣка. Хѡдѡцѣ же проповѣдѣте, глѡбѡлюци: ѡкѡ прикѡлѣнѣ цѣтѣѣ неѡно. Пѡлѡцѣ ѡцѣлѡйте, прокѡжѣнѣ ѡчицѡйте, мѣртѣмъ вѡскрѣшѡйте, вѣѣ ѡзѡнѡйте: тѣне прѡѡте, тѣне дадѣте.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник говори молитву:

Владико Сведржитељу, свети Царе, који караш и не умртвљујеш, помажеш онима што падају и подижеш оборене, избављаш људе од телесних патњи, молимо се Теби, Боже наш, да излијеш милост своју на овај јелеј и на оне који се помазују њиме у Име Твоје; нека им буде на исцељење и душе и тела, и на очишћење и удаљење сваке страсти, и сваке болести, и ране, и сваке прљавштине тела и духа. О Господе, лековиту силу твоју пошљи с неба, косни се тела, одагнај грозницу, утишај патњу и сваку прикривену немоћ, буди лекар слуге твога (име), подигни га са болесничког одра, и са постеље патњи, читавог и здравог; даруј га Цркви твојој, да Ти угађа и да твори вољу твоју.

Возглас:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Діакъ: Слава текѣ, гдѣ, слава текѣ.

Поміади нагъ, вѣже, по велицѣи милости твоѣи, молима ти еа, оублажи и поміади.

Діакъ: Гдѣ поміади, **трижды.**

Ѹце молима ѿ милости, жизни, мирѣ, здравіи, иііііи, погѣіііи и ѿгакліііи грѣхѡвѣ рака вѣіа, **іііікъ.**

Ѹ ѣже прѡстїтїа ема вѣкомѣ согрѣшїію, кольномѣ и некольномѣ, гдѣ поміама.

И возгласъ: Іако мѣтїкѣ и чѣкѣколювецѣ вѣ еіи, и текѣ слава возгласемъ, Ѹіѣ, и ііѣ, и сѣѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїіііі, и ко вѣкїи вѣкѡвѣ,

Діакъ: Аминъ.

Діаконъ: Гдѣ поміама:

Діакъ: Гдѣ поміади.

Ѹцііііікѣ мѣтѣвѣ:

Іако крєдєржїтєлю, сѣііі црїѡ, наказѣи, и не оумєрцѣлѣи, оутѣрждѣи нїзпѣдающїа, и возводѣи нїзвѣрженнїа, тѣлєснїа ікѡрки іспраклѣи чєлѡкѣкѡвѣ: молима текѣ вѣже наішъ, іако да навєдєши мѣтѣ твоѡ на еліі ііі, и на помазѡщїама ѿ негѡ ко іма твоѡ: да вѣдєтѣ іма ко ісцѣлєніє дѡішї же и тѣла, и ко ѡчиііііі и ізмѣніііі вєлїїа стрѣііі, и вєлїагѡ недѣга, и іази, и вєлїїа іквєрнїа плѡтї и дхѣ. еіи, гдѣ, врѣчєкѣю твоѡ іііа еѣ нєіє нїзпѡііі, прїкоііііа тѣлєіі, оублїі огнєкѣцѣ, оукротї стрѣіі, и вєлїкѡ нємоцѣ тлѣщїама. вѣдї врѣчѣ рака твоєгѡ, **іііікъ,** воздѣіііі егѡ ѿ ѡдрѣ колѣзненнагѡ, и ѿ лѡжа ѡслоклєіііа цѣла и вєієкєршїііа, дѣрѣ егѡ црїкїи твоѡііі вїгѡвѡждѣющїа и творѣщїа колю твоѡ.

Возгласъ:

Ткоє ко еітѣ, еѣже мїлокѣтїи и ііііі нѣ вѣже наішъ: и текѣ слава возгласемъ, Ѹіѣ, и ііѣ, и сѣѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїіііі, и ко вѣкїи вѣкѡвѣ, аминъ.

И по молитви трећи свештеник узима трећи стручац и, умочивши га у свети јелеј, помазује болесника, говорећи молитву:

Оче свети, лекару душа и тела, који си послао Јединородног Сина свог, Господа нашег Исуса Христа који сваку болест исцељује и од смрти избавља, исцели и слугу твога (име) од његових телесних и душевних слабости, и оживотвори га благодаћу Христа Твога: молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Пазимо!

Свештеник чеврти: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо!

Прокимен, глас 4.

У који те дан будем призвао, брзо ме услыши.

Стих: Господе, услыши молитву моју и вапај мој.

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Коринћанима светог апостола Павла. (Одељак 182. 2 Кор. 6,16-7,1).

По мѣткѣ же третій іерей вземаетъ стрѣлецъ третій, и ѡмочитъ њ ко свѣтѣм ѣлію, и помазѣетъ колѣцаго, глагола мѣткѣ:

Оче свѣтѣи, врачъ дѣшъ и тѣлесъ, послѣкый ѣдинороднаго твоегѡ сѣа, гдѣ нашего іиса хрѣта, всѣкѣи недѣгъ ицѣкальцаго, и ѡ смѣрти ицѣкальцаго, ицѣкаи и рака твоегѡ, и мѣкѣ, ѡ ѡкдѣржаціа егѡ тѣлесныа и дѣшѣкныа нѣмоци, и ѡжикоткорѣ егѡ блгодѣтїю хрѣта твоегѡ: мѣткѣми прѣсвѣтѣа кѣтѣцы нашѣа кѣтѣ, и прѣснодѣкѣ мѣрїи: прѣдѣтѣлѣвѣтѣкѣ чѣтнѣхъ нѣнѣхъ сѣлаъ вѣзпѣлѣтнѣхъ: сѣлоу чѣтнѣгѡ и жикоткорѣцагѡ крѣта: чѣтнѣгѡ сѣлѣнагѡ прѣрока, прѣдѣтѣи и крѣтѣтелѣа іѡанна: свѣтѣхъ сѣлѣкнѣхъ и вѣсѣхѣлѣкнѣхъ апѣловѣ: свѣтѣхъ сѣлѣкнѣхъ, и доврѣпокѣднѣхъ мѣтнѣкѣкѣ: прѣпѣкнѣхъ и вѣтонѡбнѣхъ ѡтѣцѣ нашнѣхъ: свѣтѣхъ и ицѣкаитѣлѣи вѣзрѣкрѣннѣкѣкѣ космѣ и дамїана, кѣра и іѡанна, пантѣлѣїмона и ѣрмолаа, самѣсона и дїѡмїда, фѡтїа и анїкїтѣ: свѣтѣхъ и прѣвѣднѣхъ вѣѡтѣцѣ, іѡакїма и аннѣ, и вѣкѣхъ свѣтѣхъ.

Икоу тѣ еси иотѡчнѣкѣ ицѣкѣлѣнїи, кѣже нашъ, и тѣкѣ сѣлѣкѣ козѣмѣлѣмъ, со ѣдинороднѣмъ тѣкѡнѣмъ сѣомъ, и ѣднѡсѣцнѣмъ тѣкѡнѣмъ дѣхомъ, нѣнѣкѣ и прѣснѡ, и ко вѣкѣи вѣкѣкѣкѣ,

Лѣкѣ: Аминѣ.

Дїакѡнѣ: Вѡнѣмѣ.

Сѣцїїннѣкѣ четѣртѣи: Аиѣрѣ вѣкѣмъ.

Лѣкѣ: И дѣховнѣ тѣкѡемѣ.

Дїакѡнѣ: Прѣмѣдрѡстѣ, вѡнѣмѣ.

Прокїменѣ, гласѣ дѣ:

Вѡнѣже ацѣ дѣнѣ призовѣ тѣа, скѡрѡ ѡѣлѣкїши мѣа.

Сѣтѣхъ: Гдѣи, ѡѣлѣкїши мѣткѣ моѡ, и копѣ моѡ.

Дїакѡнѣ: Прѣмѣдрѡстѣ.

Апѡстѡлаъ кѣ корїнѣаннѣмъ, зачѣло рїѣ.

Браћо какво је слагање храма Божјег са идолима? Јер ви сте храм Бога живога, као што рече Бог: Уселићу се у њих, и живјећу у њима, и бићу им Бог, и они ће бити мој народ. Зато изиђите из њихове средине и одвојте се, говори Господ, и не дохватите се нечистог и ја ћу вас примити. И бићу вам отац, и ви ћете бити моји синови и кћери, говори Господ Свдржителъ. Имајући, дакле, оваква обећања, о љубљени, очистимо себе од сваке нечистоте тијела и духа, творећи светињу у страху Божијему.

Свештеник четврти: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост! Псалам **Давидов**.

Алилуја. **Глас 2.**

Стих: Трпећи потрпех Господа, и чуме.

Бакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Еванђеље;

Свештеник четврти: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник четврти: Читање светог Еванђеља од Матеја. **(Одељак 26. Мт. 8,14-23).**

У време оно дошавши Исус у дом Петров видје ташту његову гдје лежи и грозница је тресе. И дотаче се руке њене, и пусти је ватра, и устаде и служаше му. А када би вече, доведоше к њему бесомучних много, и изагна духове ријечју, и све болеснике исцијели. Да се испуни што је казао Исаија пророк говорећи: Он немоћи наше узе и болести понесе. А када видје Исус много народа око себе, заповједи да пређу на ону страну. И приступивши један књижевник рече му: Учитељу, ићи ћу за тобом куд год пођеш. Рече му Исус: Лисице имају јаме и птице небеске гнијезда; а Син Човјечији нема гдје главу

Браћіе, кѣ естѣ цркви кѣа живѣа, іакоже речѣ кѣа: іакоже келіеа кѣ нѣхѣ и похощѣ, и кѣдѣ іакоже кѣа, и тѣи кѣдѣтѣ мнѣ людіе. Тѣмже ізвѣдѣте ѿ ередѣ іакоже, и ѿлачѣтѣа, глаголетѣ гдѣ, и нечистотѣ не прикаіѣтѣа, и іакоже прѣимѣ кѣ. И кѣдѣ кѣа ко оцѣа, и кѣ кѣдѣте мнѣ кѣ іакоже и дѣіеи, глаголетѣ гдѣ келіеа. Вицека оуко іакоже ѿкѣтѣовѣіа, ѿ козлѣкленніа, ѿчѣстѣа іакоже ѿ келіа іакоже плѣти и дѣа, творѣце сѣаію кѣ сѣаіе кѣіа.

Сѣіенникѣ: Аіакоже тѣ.

И чтецѣ: И дѣови твоіа.

Аіакоже: Премѣдростѣ.

Аіакоже, глаголетѣ.

Сѣіакоже: Терпѣ потерпѣхѣ гдѣ, и кѣа мѣ.

Аіакоже: Премѣдростѣ, прѣстѣ оуіакоже іакоже еліа.

Іакоже: Аіакоже кѣа.

Аіакоже: И дѣови твоіа.

Сѣіенникѣ четвѣртѣи:

Еліа ѿ мѣа, зачѣа кѣ.

Во времѣ оно, прѣіѣ іакоже кѣ доіа петрѣа, кѣа тѣа егѣ лежѣа, и оуіакоже жегѣа. И прѣіакоже рѣіѣ еліа, и ѿіакоже ѿ оуіакоже: и кѣа, и іакоже еліа. Поіакоже же кѣа, прѣіакоже кѣа кѣа мнѣа, и іакоже дѣа іакоже, и кѣа коіакоже іакоже. Да іакоже речѣноіа іакоже прѣіакоже глаголюціакоже: тѣа іакоже іакоже, и коіакоже понесѣ. Кѣакоже же іакоже мнѣа іакоже оуіакоже іакоже, покелѣ іакоже на оуіакоже поіакоже. И прѣіакоже еліакоже кѣакоже, речѣ еліа: оуіакоже, іакоже по тѣакоже, іакоже іакоже іакоже. Глагола еліа іакоже: іакоже іакоже іакоже, и іакоже іакоже іакоже: іакоже же іакоже іакоже не іакоже гдѣ глаголетѣ

заклонити. А други од ученика његових рече му: Господе, допусти ми најприје да одем и укопам оца својега. А Исус му рече: Хајде за мном, а остави нека мртви упогавају своје мртве. И кад уђе у лађу, за њим уђоше ученици његови.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник молитву:

Благи и човекољубиви, милосрдни и многомилостиви Господе, обилан у милости и богат у доброты, Оче самилости и Боже сваке утехе, који си нас светим Апостолима твојим окрепио да јелејем и молитвом исцељујемо немоћи људске, Ти сам учини да јелеј овај буде на исцељење онима што се њиме помазују, на ослобођење сваке болести и сваке слабости, на избављење од зала онима што чекају од Тебе спасење. Господе Боже наш, молимо Ти се, Свемоћни, да све нас спасеш Ти, једини лекару и душа и тела; освети све нас; Ти који исцељујеш сваку болест, исцели и слугу твога (име), подигни га милошћу своје доброты са. болесничког одра, посети га милошћу и саучешћем твојим, отерај од

подклонити. Ардгій же ѿ ѿрченікѣ егѡ рече емаѣ: гдѣи, покеліи ми прѣжде итѣи, и погрекѣтѣи о҃тца моего. Ииѣ же рече емаѣ: градѣи по мнѣ, и ѡстаѣи мер҃твѣхѣ погрекѣтѣи евоѡ мер҃твѣцѣи. И кѣкѣшѡ емаѣ кѣ корѣкѣ, по нѣмѣ идоша ѿр҃чнцѣи егѡ.

Ліка: Слава текѣ, гдѣи, слава текѣ.

Поміади наѣ, кѣже, по велицѣи мілостѣи твоѣи, молима ти еѡ, ѡстаѣи и поміади.

Ліка: Гдѣи поміади, трижды.

Ѣще молима ѡ мілостѣи, жи́зни, мірѣ, здра́вїи, спїсїніи, погрѣшенїи и ѡстаѣенїи грѣхѡвѣ рака кѣїа, ииѣ.

Ѡ же прѡстїтїеѡ емаѣ кѣкѡмѡ согрѣшенїю, ко́льномѡ и неко́льномѡ, гдѣ поміама.

И возгласѣ: Иако мѣтѣи и чѣкѣколовѣцѣ кѣ еи, и текѣ слава козылаѣмѣ, о҃цѣ, и ииѣ, и сѣѡмѡ дѣѡ, нкнѣ и прїнѡ, и ко кѣкн кѣкѡвѣ,

Ліка: Аминѣ.

Діаконѣ: Гдѣ поміама:

Ліка: Гдѣ поміади.

Свїтеникѣ мѣтѣѣ:

Кѣже и чѣкѣколовѣ, кѣгѡѡтрѡкнѣ и многомѣтѣи гдѣи, многѣи кѣ мѣтѣи, и когѣтѣи кѣ кѣгѡртѣи, о҃чѣ цѣдрѡтѣ, и кѣже кѣкѣгѡ ѡгрѣшенїа, ѡгрѣпнѣкѣи нѣ сѣїми твоїми апѣлами, еліемѣ еѡ мѣтѡю нѣмѡци лѡдѣи цѣлнѣти: емаѣ и еліи еи кнннѣ кѣ цѣлѣѡ ѿ негѡ помазѡщѣмѣ, кѣ прѣмѣннѣи кѣкѣгѡ недѣга, и кѣкѣл іѡзи, ко иѡкалѣннѣ еѡлѣ, чѡщѣмѣ еже ѿ текѣ спїснїа. еи, кѣко, гдѣи кѣже наѣ, молима ти еѡ кѣснѣлнѣ, еже спїтнѣ кѣл нѣ, еднѣ дѣшѣ же и тѣлѣѣ крѣдѣ, ѡстаѣтнѣ кѣл нѣ: кѣкѣ недѣгѣ иѡцѣлѣди, иѡцѣлнѣ и рака твоѣѡ, ииѣ, козѡвнннѣ егѡ ѿ ѡдрѣ кокѣзнѣннѣгѡ мѣтнѡ твоѣѡ

њега сваку болест и немоћ, да би, подигнут твојом снажном руком, служио Теби са сваком захвалношћу, те да бисмо и сада, доживљавајући твоје неисказано човекољубље, певали и славили Тебе који чиниш велике и дивне, славне и изврсне ствари.

Возглас:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

И по молитви четврти свештеник узима четврти стручац и, умочивши га у желеј, помазује болесника, говорећи молитву:

Оче свети, лекару душа и тела, који си послао Јединородног Сина свог, Господа нашег Исуса Христа који сваку болест исцељује и од смрти избавља, исцели и слугу твога (име) од његових телесних и душевних слабости, и оживотвори га благодаћу Христа Твога: молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу уносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

кѣлгоути, порѣкти љгд мѣтїи љ цедрѣтлми твоѣми: ѡженї ѡ негѡ кѣлѣзї колѣзнь љ нѣмоцї, љкѡ да коуѣтѣкѣ рѣкѡѡ твоѣю крѣпкоѡ, порѣкѡтѣтѣ тѣвѣ со кѣлѣнмѣ кѣлгодѣрѣнїемѣ: љкѡ да љ нѣнѣкѣ причѣцїѡуѣцїѣ твоѣгѡ нѣнзгѣлѡбѣннѣгѡ чѣвѣкѡлѡбѣлѣ, поѣмѣ љ сѣлѣнмѣ тѣлѣ, тѣворѣцїѣго кѣлѣкѣл љ чѣднѣл, сѣлѣнѣл же љ љзрѣднѣл.

Возглас:

Тѡѣ ко љтѣ, љже мѣлѡвѣтї љ сѣлѣтї нѣ кѣже нѣшѣ: љ тѣвѣ сѣлѣл коуѣмѣлѣмѣ, ѡцѣ, љ сѣлѣ, љ свѣлѣмѣ дѣлѣ, нѣнѣкѣ љ прѣнѣѡ, љ ко вѣкѣн кѣкѣѡѡѣ, ѣмїнѣ.

По мѣтѣкѣ же љкѣе четѣрѣтїѣн љерѣн кѣзѣмѣтѣ стѣрѣцѣѣ четѣрѣтїѣн, љ ѡмѡчїкѣ љ ко свѣкѣн љлѣн, љ помазѣтѣ колѣцїѣго, гѣлѡбѣл мѣтѣлѣ:

Ѡче свѣкѣн, крѣчѣ дѣшѣ љ тѣлѣсѣ, поѣлѣкѣн љдїнѡрѡднѣго тѣѡѣгѡ сѣлѣ, гѣлѣ нѣшегѡ љнѣ хрѣтѣ, кѣлѣнї нѣдѣлѣѣ љсѣцѣлѡѡѡѣго, љ ѡ сѣмѣртї љзѣкѣлѡѡѡѣго, љсѣцѣлѣнї љ рѣкѣл тѣѡѣгѡ, љмѣкѣ, ѡ ѡкѣдрѣѣцїѣ љгд тѣлѣсїнѣл љ дѣшѣкѣнѣл нѣмоцї, љ ѡжїѡтѣкѣрї љгд кѣлгодѣтїѡ хрѣтѣ тѣѡѣгѡ: мѣтѣкѣми прѣсѣтїѣл кѣчїѣ нѣшел кѣцї, љ прїснодѣкѣ мѣрїн: прѣдѣтѣлѣѣѣтѣкѣ чѣтнїхѣ нѣнѣнѣхѣ сѣлѣл вѣзпѣлѡчнїхѣ: сѣлѡѡ чѣтнѣгѡ љ жїѡтѣкѣрѣцїѣгѡ крѣтѣ: чѣтнѣгѡ сѣлѣнѣгѡ прѣрѡкѣ, прѣдѣтѣнї љ крѣтїтѣлѣл љѡннѣ: свѣкѣхѣ сѣлѣкнѣхѣ љ вѣсѣхѣлѣлѣнѣхѣ љпѣлѡѡѡѣ: свѣкѣхѣ сѣлѣкнѣхѣ, љ доѡропѡкѣднѣхѣ мѣтнѣкѡѡѣ: прѣпѣкнѣхѣ љ вѣѡнѡбїнѣхѣ Ѡтѣцѣ нѣшнѣхѣ: свѣкѣхѣ љ љсѣцѣлѣнїѣнї вѣзрѣкрѣннїѡѡѡѣ кѡсѣмѣ љ дѣмїѣлѣнѣ, кѣрѣ љ љѡннѣнѣ, плѣнтѣлѣнїѣмѡнѣ љ љрѣмѡлѣлѣ, сѣлѣмѣѡнѣ љ дѣѡмїѣдѣ, фѡѡтїлѣ љ љнїкїтѣ: свѣкѣхѣ љ прѣвѣднѣхѣ вѣѡѡтѣцѣлѣ, љѡкѣлѣмѣ љ љннѣ, љ вѣкѣхѣ свѣкѣхѣ.

љкѡ тѣлѣ љсї љсѣтѣчнїкѣ љсѣцѣлѣнїнї, кѣже нѣшѣ, љ тѣвѣ сѣлѣл коуѣмѣлѣмѣ, со љдїнѡрѡднѣмѣ тѣѡнѣмѣ сѣлѡмѣ, љ љдїнѡсѣцїнѣмѣ тѣѡнѣмѣ дѣлѡмѣ, нѣнѣкѣ љ прѣнѣѡ, љ ко вѣкѣн кѣкѣѡѡѣ.

Народ: Амин.

Бакон: Пазимо.

Свештеник пети: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо!

Прокимен, глас 5.

Ти ћеш нас, Господе, сачувати и заштити од рода овога, и увек.

Стих: Спаси ме, Господе, јер осиромаша преподобни.

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Коринћанима светог апостола Павла. (Одељак 168.2 Кор. 1,8-11).

Браћо нећемо, да не знате о невољи нашој која нам се догоди у Азији, да сувише бијасмо оптерећени, преко моћи, тако да смо били у недоумици и за живот; чак сами у себи осуду на смрт доживјесмо, да се не бисмо уздали у себе него у Бога који подиже мртве, који нас је од толике смрти избавио, и избавља, у кога се надамо да ће нас и опет избавити, уз помоћ и ваше молитве за нас, да од многих лица буде узнета за нас изобилна благодарност Богу, због нашег благодатног дара.

Свештеник пети: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост! Псалом Давидов.

Алилуја. Глас 5.

Стих: Милост твоју, Господе, увек ћу певати.

Бакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Еванђеље;

Свештеник пети: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник пети:

Читање светог Еванђеља од Матеја.

(Одељак 104. Мт. 25,1-13).

Діакъ: Аминъ.

Діаконъ: Вѣнчана.

Іерей пѣтъи: Миръ вѣмъ.

Діакъ: И дѣхови твоимъ.

Діаконъ: Премѣдростъ, вѣнчана.

Прокіменъ, гласъ 5:

Тѣ гдѣ сохраниши нѣ, и сохраниши нѣ ѿ рѣда сего, и во вѣкъ.

Сѣтъхъ: Оуби ма гдѣ, ѣкво ѡсвѣдѣ прѣкныи.

Діаконъ: Премѣдростъ.

Апѣстолъ къ коринѣаномъ, зачало рѣн.

Братіе, не хощѣмъ какъ не вѣдѣти ѡ скорби нашей, кѣкъшей намъ ко гдѣ, ѣкво по премногѣ и паче силъ ѡтчагоуѣхомъ, ѣкво не надѣлѣна намъ и жити. Но елики въ ескѣ ѡсвѣдѣніе смѣрти имѣхомъ: да не надѣющемъ вѣдемъ на гдѣ, но на гдѣ козѣтавлѣющаго мѣрткыа: Иже ѿ толѣкѣа смѣрти ѣзѣкѣа нѣ етъ, и ѣзѣкѣа етъ: нанѣже и ѡповѣхомъ, ѣкво и етъ ѣзѣкѣа: Поипѣшѣицимъ и кѣмъ по насъ мѣткою: да ѿ многѣа лицѣа еже въ насъ дарованіе, многими кѣгодарѣти ѡ какъ.

Сѣѣнникъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дѣхови твоимъ.

Діаконъ: Премѣдростъ.

Алилуја, гласъ 5.

Сѣтъхъ: Миръ твоѣ гдѣ, во вѣкъ копоѣ.

Діаконъ: Премѣдростъ, прѣкти ѡсвѣшѣицимъ сѣагоу еліа.

Іерей: Миръ вѣмъ.

Діакъ: И дѣхови твоимъ.

Сѣѣнникъ пѣтъи:
Еліа ѿ мѣтѣа, зачало рѣ.

Рече Господ: тада ће бити Царство небеско као десет дјевојака које узеше свјетилке своје и изиђоше у сретање женику. А пет њих бијаху мудре и пет луде. Јер луде, узевши свјетилке своје, не узеше са собом уља. А мудре узеше уље у посудама са свјетилкама својим. А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше. А у поноћи стаде вика: Ево женик долази, излазите му у сретање. Тада устадоше све дјевојке оне и украсише свјетилке своје. А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља вашег, јер се наше свјетилке гасе. А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље идите продавцима и купите себи. А кад оне отидоше да купе, дође женик, и спремне уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата. А послѣ дођоше и оне друге дјевојке говорећи: Господару, Господару! Отвори нам. А он одговарајући рече им: Заиста вам кажем, не познајем вас. Стражите, дакле, јер не знате дана ни часа у који ће Син Човјечији доћи.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Ђакон:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Рече гдѣ прѣтчѣ сѣ: ѡподѡкнѣа црѣткѣ нѣное дежѣтѣмѣ дѣкѣмѣ, ѣже прѣлѣша свѣтѣлѣнѣнѣи своѡ, ѣ ѣзмѡша къ срѣтѣнѣи женихѣ. Пѣтъ же кѣ ѡ нѣхѣ мѣдрѣи, ѣ пѣтъ ѡрѡдѣнкѣ. Юрѡдѣнкѣ же, прѣѣмше свѣтѣлѣнѣнѣи своѡ, не взѣша съ собоѡ ѣлѣа. Мѣдрѣмѣ же прѣлѣша ѣлѣи къ соудѣхѣ, со свѣтѣлѣнѣнѣи своѡи. Коинѣци же женихѣ, коздрѣмѣшѣа къ, ѣ спѣхѣ. Полѣноци же коплѣ късѣтъ: сѣ женихѣ градѣтъ, ѣсходѣте къ срѣтѣнѣи ѣгѡ. Тогдѣ козѣтѣкъе къ дѣкѣ тѣлѣ, ѣ ѡкрасѣша свѣтѣлѣнѣнѣи своѡ. Юрѡдѣнкѣ же мѣдрѣмѣ рѣша: дѣдѣте намѣ ѡ ѣлѣа кѣшегѡ, ѣкѡ свѣтѣлѣнѣнѣи наши ѡгласѣютѣ. Ѣкѣциѣша же мѣдрѣмѣ, глаголюще: ѣдѣ кѣкъ не дозѣнѣтъ намѣ ѣ кѣмѣ; ѣдѣте же пѣче къ продаѡцимѣ, ѣ кѣпѣте свѣѣ. ѣдѣцимѣ же ѣмѣ кѣпѣти, прѣѣде женихѣ, ѣ готѡкъмѣ кнѣдѡша съ нѣмѣ на крѣки: ѣ затѡрѣны кѣша дѣрѣи. Послѣдѣ же прѣѣдѡша ѣ прочѣмѣ дѣкѣ, глаголюще: гдѣ, гдѣ, ѡкѣрѣзи намѣ. Ѣнѣ же ѡкѣциѣкъ рече ѣмѣ: ѣмѣнѣ глаголю кѣмѣ, не кѣмѣ кѣсъ. Бѣдѣте ѡѣко, ѣкѡ не кѣтѣте днѣ, ни часѣ, конѣже сѣтъ чѣкѣеѣкѣи прѣѣдѣтъ.

Дѣкъ: Слава текѣ, гдѣ, слава текѣ.

Дѣаконѣ же:

Помѣлѣѣи намѣ, кѣже, по величѣкѣи мѣлѡсти тѡѡѣи, мѡлимѣ ти съ, ѡгласѣши ѣ помѣлѣѣи.

Дѣкъ: Гдѣ помѣлѣѣи, трижды.

Ѣще мѡлимѣа ѡ мѣлѡсти, жѣзни, мѣрѣ, здравѣи, сѣѣнѣи, поѣкѣнѣнѣи ѣ ѡстѣкѣнѣнѣи грѣхѡкъмѣ ракъ кѣѣлѣ, ѣѣкъ.

Ѣже прочѣтѣнѣа ѣмѣ кѣлѣкомѣ согрѣшѣнѣю, колъномѣ ѣ неколъномѣ, гдѣ помѡлимѣа.

Ѣ возгласѣ: Ѣкѡ мѣтѣнѣ ѣ чѣкѣколюѣецѣ кѣ сѣи, ѣ текѣ слакъ козѣмѣлѣемѣ, ѡѣѣ, ѣ сѣѣ, ѣ сѣѡмѣ дѣѣ, нѣнѣѣ ѣ прѣсѣѡ, ѣ ко кѣкѣи кѣкѣѡкъ.

Дѣкъ: Ѣмѣнѣ.

Дѣаконѣ: Гдѣ помѡлимѣа:

Дѣкъ: Гдѣ помѣлѣѣи.

Свештеник чита ову молитву:

Господе Боже наш, Ти караш и опет исцељујеш, подижеш са земље сиромаша, и узвисујеш са ђубришта убожјака; Оче сирочади, и пристаниште витланих буром, и лекару болесних; Ти немоћи наше безболно носиш, и недуге наше примаш; Ти нежно милујеш, прелазиш преко наших безакоња и уклањаш наше неправде; Ти си брз на помоћ и спор на гнев; Ти си дунуо на своје ученике и рекао: примите Дух Свети, којима отпустите грехе, отпустиће им се; Ти примаш покајање грешника, и имаш власт да опрашташ многе и тешке грехе, и дајеш исцељење свима немоћнима и тешко болеснима, Ти си мене смерног и грешног, и недостојног слугу твог, који је многим гресима спутан и у сластима страсти се ваља, призвао у свети и превелики чин свештенства, и удостојио да уђем у Светињу над Светињама где свети Анђели желе завирити, и да слушам еванђелски глас Господа Бога, и да својим очима гледам сами свети Принос, и да се наслађујем дожанственом и светом Литургијом; Ти си ме удостојио да свештенодејствујем наднебесне Тајне твоје, и да Ти приносим даре и жртве за грехе наше и људска незнања, и да посредујем за словесне овце твоје, да им својим богатим и неисказаним човекољубљем очистиш грехе; - Ти сам преблаги Царе, чуј молитву моју и у овај час и свети дан, и у свако време и место, и услиши глас молења мога, и даруј исцељење служи твојем **(име)**, који се налази у душевној и телесној немоћи, дајући му отпуштање грехова и опроштај сагрешења, вољних и невољних; исцељујући његове неисцеливе ране, и сваку болест, и сваку немоћ, даруј му душевно исцељење. Ти си додиром исцелио Петрову ташту од грознице те је умрла и служила Ти; Ти сам, Господару, и служи твојем **(име)** подај исцељење и избављење од сваке убитачне

Сціенникъ млтвѣ сїѡ:

Гдѣи кѣже нашь, наказѡдѡи ѡ пѡки ѡсцѣлѡдѡи, воздвизѡдѡи ѡ землѣи нѡица, ѡ ѡ гнѡнѡца возкышѡдѡи ѡрѡгаго: сирѡтѣа ѿче, ѡ ѡкѡрѡкѡемыхъ пристѡнище, ѡ недѡдѡжѡицѡхъ врачѡ, нѡмѡщи нашь неколѣзненнѡ нѡсѡдѡи, ѡ недѡдѡги нашь прѡемѡдѡи: кѡ тѡхѡсѡти млѡдѡи, прѡкохѡдѡи вѡззакѡнѡл, ѡ ѡзѡмѡдѡи нѡпрѡдѡи: сѡрѡкѡи кѡ пѡмѡщѡ, ѡ кѡиный кѡ гнѡкѡхъ, дѡнѡкѡи на сѡлѡ ѡрѡнкѡи, ѡ рекѡи: прѡимѡиѡте дѡха сѣаго, ѡмѡже ѡце ѡсѡтѡкѡиѡте грѡхѡи, ѡсѡтѡкѡиѡте ѡмѡхъ: прѡемѡдѡи грѡшныхъ пѡкѡдѡнѡиѡ, ѡ клѡсѡтѡ ѡмѡкѡдѡи прѡцѡдѡи грѡхѡи млѡгѡл ѡ лѡтѡыл: ѡ ѡсцѣлѡнѡиѡ пѡдѡкѡл кѡкѡмѡхъ, кѡ нѡмѡщи ѡ долгонѡдѡжѡи прѡкѡкѡющѡмѡхъ: ѡже менѡ сѡнрѡеннѡго ѡ грѡшнѡго, ѡ недѡстѡйнѡго рѡкѡлѡ тѡвоѡдѡ кѡ млѡзѡкѡхъ грѡсѡкѡхъ сплѡтѡеннѡго, ѡ сѡтрѡсѡтѡмѡи сѡсѡсѡтѡиѡ кѡлѡющѡго сѡл, прѡзѡкѡкѡи кѡ сѣаѡи ѡ прѡкѡлѡнѡиѡиѡи сѡтѡенѡкѡлѡ, ѡ кнѡиѡти кѡ кнѡдѡтрѡеннѡи зѡкѡкѡи, кѡ сѣаѡл сѣаѡихъ, ѡдѡкѡже прѡнѡиѡкѡдѡиѡ сѣаѡи ѡгѡлѡи жѡлѡютѡхъ, ѡ сѡкѡшѡти ѡвѡльскѡи гѡлѡхъ гѡдѡ кѡлѡ, ѡ зрѡкѡти сѡмѡзрѡчѡнѡкѡ лиѡцѡ сѣаѡгѡ вѡзношѡнѡл, ѡ насѡлѡдѡдѡиѡтѡиѡ кѡжѡсѡтѡкѡеннѡмѡ ѡ сѡцѡеннѡмѡ лѡтѡдѡргѡи. сѡпѡдѡкѡкѡи мѡлѡ сѡцѡеннѡдѡкѡиѡтѡкѡкѡиѡти прѡнѡкѡсѡнѡмѡ тѡкѡлѡ тѡины, ѡ прѡнѡиѡиѡти тѡкѡлѡ дѡры жѡ ѡ жѡсѡртѡкѡи ѡ нашьнѡхъ грѡсѡкѡхъ, ѡ лѡдѡскѡихъ нѡкѡкѡжѡсѡтѡкѡиѡхъ, ѡ хѡдѡдѡтѡиѡтѡкѡкѡиѡти ѡ сѡлѡвѡеннѡхъ тѡкѡнѡхъ ѡвѡцѡхъ, дѡ млѡгѡиѡмѡхъ ѡ нѡнзрѡчѡеннѡмѡхъ тѡкѡиѡмѡхъ ѡлѡкѡкѡлѡкѡиѡмѡхъ прѡгрѡкѡшѡнѡл ѡхъ ѡчѡиѡстиши. сѡмѡхъ прѡкѡлѡгѡиѡ цѡрѡи, кнѡдѡшѡи млтѡвѡ моѡи кѡ сѣаѡи чѡсѡхъ жѡ ѡ сѣаѡиѡ дѡнѡ, ѡ на вѡлѡкѡе вѡремѡ ѡ мѡкѡсѡтѡ: ѡ конѡи гѡлѡлѡ молѡнѡл моѡиѡ, ѡ рѡкѡлѡ тѡкѡемѡдѡ, **ѡмѡкѡхъ**, кѡ нѡмѡщи дѡшѡеннѡи ѡ тѡкѡлѡеннѡи сѡщѡемѡл, ѡсцѡкѡлѡнѡиѡ дѡрѡдѡи: пѡдѡлѡ ѡмѡдѡ ѡсѡтѡкѡлѡнѡиѡ грѡхѡкѡхъ, ѡ прѡцѡенѡиѡ сѡгрѡкѡшѡнѡиѡи, кѡльнѡихъ жѡ ѡ некѡлѡмнѡихъ: ѡвѡрѡчѡдѡи ѡгѡ ѡзѡкѡи нѡсцѡкѡлѡнѡмѡхъ, вѡлѡкѡиѡ жѡ недѡдѡгѡ, ѡ вѡлѡкѡдѡ ѡзѡю, дѡрѡдѡи ѡмѡлѡ дѡшѡеннѡе ѡсцѡкѡлѡнѡиѡе. прѡкѡсѡнѡдѡкѡиѡтѡиѡ тѡиѡи пѡтрѡѡвѡкѡ, ѡ ѡсѡтѡкѡиѡ ѡгѡнѡиѡнѡиѡ, ѡ кѡстѡлѡ ѡ сѡдѡжѡиѡше тѡкѡлѡ: сѡмѡхъ кѡлѡ, ѡ рѡкѡлѡ тѡкѡемѡдѡ, **ѡмѡкѡхъ**, пѡдѡжѡдѡ крѡчѡкѡнѡиѡе, ѡ

болести, и опомени се обилног сажалења свог и милости своје. Опомени се да мисао човекова из младости његове упорно нагиње ка злу, и да нема безгрешног на земљи, јер си Ти једини без греха, који си дошао и спасао род људски, и ослободио нас од робовања ђаволу. Будеш ли се пак судио са слугама твојим, нико се неће наћи чист од прљавштине, него ће се свака уста запушити немајући шта да одговоре, јер је свака правда наша пред Тобом као крпа одбачена. Стога, Господе, немој помињати грехе младости наше. Јер си Ти нада безнадежних, и одмор уморних и натоварених безакоњима, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И по молитви пети свештеник узима пети стручац и, умочивши га у свети јелеј, помазује болесника, говорећи молитву:

Оче свети, лекару душа и тела, који си послао Јединородног Сина свог, Господа нашег Исуса Христа који сваку болест исцељује и од смрти избавља, исцели и слугу твога (име) од његових телесних и душевних слабости, и оживотвори га благодаћу Христа Твога: молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и

премѣненіе великаго члестворнаго колѣзника, и помани когачи и ткоѡ цедроты, и млтк ткоѡ. помани, ѡко прилѣжнѡ належитѡ помышленіе челоука на ѡбѡкаѡ ѡ ѡности егѡ, и ни единаго ѡверѣтелѡ безгрѣшенѡ на землѣ: ты ко единаго кромѣ грѣхѡ еси, пришедый и спси челоучческїи родѡ, и скокоднѡиы нага ѡ работѡ кражитѡ. ѡце ко къ едѡ книдеши еѡ раки ткоѡми, никтоже ѡверѣтелѡ чистѡ ѡ скверны: но велика ѡрѣта заградѣтелѡ, не имѡщаго что ѡвѣщати, занѣ ѡкоже рѣкъ покерженныи, великаго прѡда наша предѡ токою. егѡ ради грѣхѡ ѡности нашеѡ не помани гдѣ: ты ко еси надежда ненадѣющаго, и ѡпокоюще тѣждѡющаго, и ѡремененныхъ къ беззаконїихъ, и текѣ великаго возмалѣмѡ, со безначальнымѡ ткоѡмѡ ѡцѣмѡ, и претѣмѡ, и великимѡ, и животворѡщимѡ ткоѡмѡ дѡмѡ, нынѣ и прино, и ко велики великоѡ, аминѡ.

По млтвѣ же ѡтѣ пѡтѡи ещѣнникѡ вземлетѡ стѣзѣцѡ пѡтѡи, и ѡмочѣкъ и ко свѣтѡ љла, помазѡетѡ колѣцаго, глагола млтвѡ:

Оче свѣтѡ, врачѡ дѡшѡ и тѣлесѡ, великимѡ единароднаго ткоѡго еси, гдѡ нашего иса хрѣта, великии недѡга ищѣлающаго, и ѡ смѣрти ищѣлающаго, ищѣлаи и раки ткоѡго, и мѡкъ, ѡ ѡкверженїа егѡ тѣлеснаго и дѡшевнаго немоци, и ѡживотвори егѡ великодѣтїю хрѣта ткоѡго: млтвѡми претѣмѡ велицы нашеѡ велики, и принодѣмѡ мѡи: предѣтелѡстѡи чѣнїихъ невенїихъ енаго безплѡтныихъ: енаго чѣнїаго и животворѡщаго крѣта: чѣнїаго великаго прѡрока, предѣти и крѣтитѡла ѡлѡнна: свѣтѡхъ великихъ и величїакихъ апѡлѡкъ: свѣтѡхъ великихъ, и докропѡкѣднѡхъ млчнѡкъ: прѡкнѡхъ и кѡнонѡнѡхъ ѡтѣцѡ нашихъ: свѣтѡхъ и ищѣлаитѡли беззѣкрениковѡхъ космѡ и дамїана, кѡра и ѡлѡнна, пантелеїмона и ермолаѡ, самѡѡна и дѡмида, фѡтѡла и

Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Пазимо!

Свештеник шести: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо!

Прокимен, глас 6.

Помилуј ме, Боже, по великој милости својој.

Стих: Срце чисто сагради у мени, Боже, и дух прав обнови у мени.

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Галатима светог апостола Павла. (Одељак 213. Гл. 5,22-6,2).

Браћо, плод Духа јесте: љубав, радост, мир, дуготрпљење, благост, доброта, вјера, кротост, уздржање. За такве нема закона. А који су Христови, распеше тијело са страстима и жељама. Ако Духом живимо, по Духу и да ходимо. Не будимо сујетни, изазивајући једни друге, завидећи једни другима. Браћо, ако и упадне човјек у какво сагрешење, ви духовни исправљајте таквог духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан. Носите бремена један другог, и тако испуните закон Христов.

Свештеник шести: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо! Псалом Давидов.

Алилуја. Глас 6.

анікнѣты: свѣтѣхъ и праведныхъ вѣоутѣцѣхъ, ѿвоакіма и ѿнны, и вѣсѣхъ свѣтѣхъ.

Икво тѣи єси истѣбникъ исцѣленій, вѣже нашѣхъ, и чтекѣ слава козислаіемѣхъ, со єдинороднымъ твоимъ синомъ, и єдиносушнымъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣкѣвѣхъ,

Ліка: Амина.

Діаконъ: Вѣнмемѣхъ.

Свѣщенникъ же шестій: Миръ вѣемѣхъ.

Ліка: И дѣхови твоимѣхъ.

Діаконъ: Премѣдростѣхъ, вѣнмемѣхъ.

Прокіменѣхъ, гласъ 6:

Помилѣи мѣ вѣже по величїи милти твоїи.

Свѣтѣхъ: Сердце чисто созижди во мнѣ вѣже, и дѣхъ правъ ѿчнови ко ѡчтрѣкѣ мои.

Діаконъ: Премѣдростѣхъ.

Апѣстолѣхъ къ галатѣмъ, зачало ѿи.

Браћїе, плодъ дѣховный єсть: люкѣи, радостѣхъ, мирѣхъ, долготерпѣнїе, вѣротѣхъ, милрдїе, вѣра, кротостѣхъ, коздержанїе: на такокѣхъ нѣкѣхъ законѣхъ. И иже хрѣтѣвѣхъ єсть, плѣтъ распѣша со стравѣхъми и похотѣхъми. Аще живѣемъ дѣхомъ, дѣхомъ и да ходимъ. Не кыкѣемъ тѣлесѣхъми, дрѣгѣхъ дрѣга раздражающе, дрѣгѣхъ дрѣгѣхъ завѣдѣюще. Браћїе, аще и впадѣтъ челоуѣкъ къ нѣкое прегрѣшенїе, кѣ дѣховнїи исправаїте таковогѣ дѣхомъ кротѣсти: вѣдѣи себѣ: да не и тѣи искѣшенѣхъ вѣдѣши. Дрѣгѣхъ дрѣга тѣлѣхъ носите, и тѣкѣхъ испѣлните законѣхъ хрѣтѣвѣхъ.

Свѣщенникъ шестій: Миръ тѣи.

И чтецѣхъ: И дѣхови твоимѣхъ.

Діаконъ: Премѣдростѣхъ.

Алїанѣїа, гласъ 6.

Стих: Благо човеку који се боји Господа;
заповести Његове њему су веома миле.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето
Еванђеље;

Свештеник шести: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник шести:

Читање светог Еванђеља од Матеја.

(Одељак 62. Мт. 15,21-28).

У време оно изишавши оданде Исус отиде у крајеве тирске и сидонске. И гле, жена Хананејка изиђе из оних крајева и повика му говорећи: Помилуј ме, Господе, сине Давидов, кћер моју много мучи ђаво! А он јој не одговори ни ријечи. И приступивши ученици његови мољаху га говорећи: Отпусти је, јер виче за нама. А он одговарајући рече: Ја сам послан само изгубљеним овцама дома Израилјева. А она приступивши поклонил се говорећи: Господе, помози ми! А он одговарајући рече: Није добро узети хљеб од дјеце и бацити псима. А она рече: Да, Господе! али и пси једу од мрва што падају са трпезе господара њихових. Тада одговори Исус и рече јој: О жено, велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш! И оздрави кћи њена од онога часа.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Ђакон:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој,
молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље,
спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег
(име).

Стихъ: Благъ човѣку мѣжъ ко ѡнѣмъ гдѣ, къ заповѣдехъ егѡ
коухоуемъ сѣмѡ.

Дѣаконъ: Премудрость, прѡстѣ оубоушнмъ свѣтаго евангѣліа.

Іерейъ: Миръ всѣмъ.

Дѣкъ: И духови твоимъ.

Сщѣнникъ шестій:
Евангѣліе ѡ матѣа, зачало ѡб.

Во время оно, вышедши оттуда, Иисус пошел в краи тирские и сидонские. И вот, женщина хананейская пришла к нему, говоря: помилуй меня, господи, ибо дочь моя очень мучима бесчистыми духами. Он же не ответил ей ни слова. И приступившие к нему ученики сказали: говори ей, ибо она мучит нас громким воплем. Он же сказал: не подобно ли это взять хлеб от детей и бросить собакам? Она же сказала: да, господи, ибо и собаки едят крошки от стола господина своего. Тогда он сказал ей: женщина, велика у тебя вера, да тебе будет по воле твоей. И исцелила дочь ее в тот час.

Дѣкъ: Слава тебѣ, гдѣ, слава тебѣ.

Дѣаконъ же:

Помилуй насъ, бже, по величїи милости твоѣи, молимъ
ти се, оубоуши и помилуй.

Дѣкъ: Гдѣ помилуй, трижды.

Ще молимъ ѡ милости, жизни, мирѣ, здравїи,
спасенїи, пощепенїи и оутавленїи грѣховъ раба бжїа, **имѣа.**

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник чита ову молитву:

Благодаримо Ти, Господе Боже наш, благи Човекољупче, и лекару душа и тела наших, Ти болести наше безболно носиш, чијом се раном ми исцелисмо; Пастиру добри, Ти си дошао да тражиш изгубљену овцу; Ти малодушнима дајеш утеху и живот скрушенима; Ти се исцелио жену која је дванаест година боловала од течења крви; Ти си Хананејкину кћер од опаког демона ослободио; Ти си двојици дужника опростио дуг, и грешници дао опроштај; Ти си ослабљеноме подарио исцељење са опроштајем грехова његових; Ти си цариника речју оправдао, и разбојника при последњој исповести његовој примио; Ти си грехе света узео и на крсту приковао, Теби се молимо и Тебе преклињемо, у доброту својој Ти сам отпусти, остави, опрости, Боже, безакоња и грехе слуге твога (**име**), и сагрешења његова вољна и невољна, учињена свесно и несвесно, учињена прекршајем и непослушношћу, учињена ноћу и дању, или учињена док је био или под клетвом свештеничком или очевом или мајкином; или учињена погледом очију, или чулом мириса, или блудним додиром, или падањем у блуд, или у неком другом покрету тела и духа, те се тако удаљи од воље твоје и светиње твоје. Све што сагреша он и ми, Ти нам као добар и незлопамтљив Бог и човекољубац опрости, не остављајући њега и нас да се отиснемо у рђав живот, нити да идемо пагубним

Ѡ ѣже протѣитиел ема вѣлкомѣ согрѣшенію, колыномѣ и неколыномѣ, гдѣ помолимел.

И возгласъ: Іѣкѡ млѣтвѣ и члѣкѡколыкецѣ кѣъ еси, и текѣ слава возылаемѣ, оцѣ, и еиѣ, и сѣомѣ дхѣ, нѣнѣкѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ.

Ліікѣ: Аминѣ.

Дііаконѣ: Гдѣ помолимел.

Ліікѣ: Гдѣ помолимѣ.

Сѣіініікѣ млѣтѣ сѣі:

Благодаримѣ тѣ гдѣи вѣе нашѣ, клѣгій члѣкѡколыке, и вратѣ дѣшѣ и тѣлѣеѣ нашѣхѣ, недѣги нашѣ неколѣзненнѡ ногѣи, егѡже іѣзѡвѡ кѣи иѣцѣклѣхѡмѣ: пѣтѣрю добрый, на взыкѣніе прѣшѣдѣи закѣждѣагѡ ѡвѣте, малодѣшнѣмѣ дѣлѣи ѡтѣшеніе, и жѣкѡтѣ сокрѣшенѣмѣ: иѣсточнѣкѣ крокѡточѣкѣмѣ дванадѣлѣтолѣтенѣ кѣкѣшѣи иѣцѣклѣкѣи: дѣцѣрѣ хананѣинѣ ѡ люѣтагѡ дѣмѡна скокодѣкѣи: доблѣ дарѡкѣкѣи двѣмѣ должнѣкѡма, и грѣшнои жѣнѣ ѡтѣкѣлѣніе дѣкѣи: иѣцѣкѣлѣніе разѣлѣкѣенномѣ дарѡкѣкѣи, со ѡтѣкѣлѣніемѣ грѣхѡвѣ егѡ: мытарѣ слѡкомѣ ѡправѣкѣи, и разѡбѣннѣкѣ вѣ послѣднѣмѣ егѡ иѣспѡкѣданіи прѣемѣи: грѣхѣ мѣра вѣемѣи, и на крѣтѣ пригѡзѣкѣи: текѣ молѣмѣ и текѣ прѡимѣ, вѣ клѣгѣти тѡеи, сламѣ ѡслакѣи, ѡтѣкѣи, прѡтѣи вѣе вѣзѣакѡнѣмѣ, и грѣхѣи рѣкѣ тѡегѡ, **ііікѣ**, согрѣшеніѣ егѡ вѡлыма и неколыма, іііже вѣ вѣдѣнѣи и не вѣ вѣдѣнѣи, іііже вѣ прѣстѣплѣнѣи, и вѣ прѣслѣшѣнѣи, іііже вѣ ноцѣи и во днѣ: ііілі вѣ клѣтѣкѣ сѣіініічѣстѣкѣи, ііілі ѡтѣи, ііілі мѣтернѣи кѣітѣ: ііілі ѡчіма вѡззрѣніемѣ, ііілі вѣждѡма помѣкѣніемѣ: ііілі прилѣжѣніемѣ люкѡдѣитѣва, ііілі вѣшеніемѣ клѣдѣ: ііілі вѣ кѡемѣ люкѡ дѣнѣиіи плѡти и дѣха, ѡчѣждѣнѣ хѡтѣкѣнѣ тѡегѡ, и тѡеѣл сѣіініі. Іііце же согрѣшѣи тѡііже и мѣ, ііікѡ клѣгѣ и непѣмѣтѡслѡбѡкѣкѣи кѣи и члѣкѡколыкецѣ прѡтѣи, не ѡтѣкѣлѣмѣ

молитвама пресвете Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије; силом часног и животворног Крста; заступништвом чесних небеских Сила Бестелесних; часног славног пророка, претече и крститеља Јована; светих славних и свехвалних Апостола; светих славних и добропобедних Мученика; преподобних и богоносних Отаца наших; светих исцелитеља и бесребреника: Косме и Дамјана, Кира и Јована, Пантелејмона и Ермолаја, Самсона и Диомида, Фотија и Аниките, Трифуна и Талалеја; светих и праведних богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих.

Јер си Ти извор исцељења, Боже наш, и Теби славу узносимо, са Јединородним Твојим Сином, и једносушним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Пазимо!

Свештеник седми: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост, пазимо

Прокимен, глас 7.

Господе, немој ме покарати у јарости својој, нити ме у гневу своме наказати.

Стих: Смилуј се на ме, Господе, јер сам немоћан.

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из посланице Солуњанима светог апостола Павла. (Одељак 273.1 Сол. 5,14-23).

Браћо, молимо вас, савјетујте неуредне, тјешите малодушне, подржавајте слабе, будите великодушни према свима. Гледајте да нико не враћа коме зло за зло; него свагда идите за добром, и међу собом и према свима. Радујте се свагда. Молите се без престанка. На свему захваљујте; јер је ово воља Божија за вас у Христу

ѣго кѣгодлѣтїю хрѣта твоегѡ: млѣтквми прееѣтїа кѣчцы нѣшеж кѣѣ, ѡ прїснодѣккы мрїи: преедстѣтелскѣѣ ѣтнїхъ нѣнїхъ еїаъ везплѡтнїхъ: еїаоу ѣтнѣгѡ ѡ жївотворѣцѣгѡ крѣта: ѣтнѣгѡ еїаѣнѣгѡ прѣрока, преедтечїи ѡ крѣтїтележ іѡанна: еѣтїхъ еїаѣнїхъ ѡ веехѣаѣнїхъ апѣловъ: еѣтїхъ еїаѣнїхъ, ѡ докѣропокѣднїхъ млѣнїкѡвъ: прѣпѣнїхъ ѡ кѣонобїнїхъ оѣтѣцъ нѣшїхъ: еѣтїхъ ѡ ѡцѣклїтїелїи везїрекрїенїкѡвъ коемїи ѡ дамїїана, кѣра ѡ іѡанна, пантелеїмона ѡ ермолаїа, самѡѡна ѡ дїомїда, фѡтїїа ѡ анїкїтїи: еѣтїхъ ѡ прѣкѣднїхъ кѣоотѣцъ, іѡакїма ѡ аннїи, ѡ вѣѣхъ еѣтїхъ.

Іако тѣ еїи ѡстѡбнїкѣ ѡцѣклїнїи, кѣже нѣшѣ, ѡ чѣкѣ еїаѣѣ козѣмїаѣмъ, еѡ еїднїорѡднїмъ тѡоїмъ еїоїмъ, ѡ еїднїосѣцїнїмъ тѡоїмъ дѣомъ, нѣнїѣ ѡ прїенѡ, ѡ ко вѣкїи вѣкѡвъ.

Лїкѣ: Іамїнѣ.

Дїакопѣ: Вѡнїемѣ.

Сѡѣенїнїкѣ же еедмїї: Анїрѣ вѣѣмъ.

Лїкѣ: ѡ дѣховїи тѡоїемѣ.

Дїакопѣ: Преемѣдрѡстѣ, вѡнїемѣ.

Прокїменъ, гласъ 3:

Гдїи, да не іаѣроѣтїю тѡоїю ѡклїчїши менї, нїже гнѣѡмъ тѡоїмъ наѣаѣши менї.

Сѡтїхъ: Помїнїдїи мѣ гдїи, іако нїмоѡцїенъ еїемъ.

Дїакопѣ: Преемѣдрѡстѣ.

Іаѡстѡлѣ кѣ еѡлѣднїнѡмъ, зачѣало еѡг.

Брѣтїи, моїимъ кѣ, вѣзѣмѣлїтїе везчїннїа, ѡѣтѣшїїтїе малѡдѣшнїа, заѣтѣпїїтїе нїмоѡцнїїа, долготѣрпїтїе ко вѣѣмъ. Бїаудїтїе, да нїкѣтѡже еїа за еїаѡ комѣ козѣаѣтѣ: но веегдѣ дѡѣѣроѣ гонїтїе, ѡ дрѣѣѣ ко дрѣѣѣ, ѡ ко вѣѣмъ. Веегдѣ рѣдѣїтїеїа: Нїпрееѣтѣннѡ моїїтїеїа. ѡ вѣїемъ кѣгодарїтїе: еїа ко еїетѣ коѣлѣ кѣїа ѡ хрѣтѣ іїсѣѣ кѣ кѣїа. Дѣїа нї ѡѣгшїїтїе: Прѣѣѣѣтѣїа нї

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Бакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Свештеник чита молитву:

Владико Господе Боже наш, лекару душа и тела, Ти дуготрајна страдања лечиш; Ти исцељујеш сваку болест и сваку немоћ по људима; Ти хоћеш да се сви људи спасу и дођу у познање истине; Ти не желиш смрти грешника него да се обрати и жив буде; јер си Ти, Господе, у Старом Завету установио покајање за грешнике, за Давида, и за Ниневљане, и за оне пре њих; но и у време свога телесног домостроја спасења ниси призвао праведнике него грешнике на покајање, као што си цариника, као што си блудницу, разбојника, богохулнога гониоца, великога Павла покајањем примио. Петра врховнога и апостола твога, који се трипут одрекао Тебе, примио си покајањем, и обећао си му говорећи: ти си Петар, и на овоме камену сазидаћу Цркву своју, и врата паклена неће јој одолети, и даћу ти кључеве Царства небеског. Тога ради и ми, Благи и Човекољубиви, охрабрани твојим истинитим обећањем, молимо Те и преклињемо у часу овом: услиши молбу нашу, и прими је као кадило приношено Теби, и посети слугу твога (име), и ако што сагреши речју, или делом, или мишљу, или ноћу, или дању, или под клетву свештеничку или под своје

Ѣще молиме ѡ милости, жизни, мирѣ, здравіи, спсїеніи, поспїеніи и ѡставленіи грѣхѡвѣ рака кѣїа, **и ѡ ѡбщности**.

Ѡ еже прости ти еси емоу всакому согрѣшенію, колыномъ и неколыномъ, гдѣ помолимса.

И возгласъ:

Иже мѣткихъ и члѣкколюбцевъ кѣи еси, и текѣ слава козымаемъ, оцѣ, и инѣ, и сѣомъ дхѣ, нннѣ и прїишо, и ко вѣки вѣковѣ.

Днѣкъ: Амѣн.

Дїаконъ: Гдѣ помолимса:

Днѣкъ: Гдѣ помнїади.

Сщїенникъ мѣткѣ сїѡ:

Вѣко гдѣи кѣе нашъ, вратѣ дѣшъ и тѣлесѣ, временна стрѣти ѡврачевакый, ищѣлади всаку недѣгу и всакоу ѡзю въ людѣхъ, хотѣи кѣмъ человекомъ спсїи еси, и въ познїи истинны прїити, не хотѣи смерти грѣшника, но иже ѡкратити еси, и живѣ кѣти еси. тѣи ко гдѣи, въ вѣтхомъ закѣтѣ положи еси покалнїе грѣшнымъ, дѣдѣ, и нїнегїтаномъ, и прїеде тѣхъ кѣкшымъ: но и ко прїишѣткѣи плотскїаго твоегѡ смотрѣнїа, не призвалъ еси прѣдныа, но грѣшныа въ покалнїе: ижеже мытарѣ, ижеже каднїицѣ, разбѣнника, и хѣльнаго гонїтелеа, великаго павла покалнїемъ прїемый. петра вѣрховнаго и апла твоегѡ, ѡкѣргшагоа текѣ трижды, покалнїемъ прїалъ еси, и ѡкѣцїалъ еси емоу, глагола: тѣи еси петръ, и на емоу камени созиждѣ црѣкву мою, и вратѣ адѣва не ѡдолѣютъ еси, и дѣмъ текѣ кѣи црѣтѣи нннѣаго. сего ради и мы, кѣе и члѣкколюбче, по неѡжнымъ твоемъ ѡкѣцїанїемъ дерзѡюще, молиме текѣ, и рѡиомъ въ члѣи еси: ѡспїиши молѣнїе наше, и прїимї еси, ижеже каднїа приношїмо текѣ, и поспїи рака твоегѡ, **и ѡ ѡбщности**, и иже что согрѣши

Пошто скину Еванђеље са болесникове главе, дају му те га целива.

Ђакон:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Господе, помилуј. (трипут).

Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење и отпуштање грехова слуге Божјег (име).

Да му се опрости сваки грех, вољни и невољни, Господу се помолимо.

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Онда певају: Слава, самогласан, глас 4.

Свети Бесребрници, имајући извор исцељења, ви дајете исцељења свима којима треба, јер сте се од вечнотекућег извора - Спаситеља нашег удо стојили превеликих дарова. Јер Господ говори вама као равноапостолским ревнитељима: ево, дадох вам власт над духовима нечистим да их изгоните и да исцељујете од сваке болести и сваке немоћи. Стога, пошто сте истински живели у заповестима његовим, забадава примисте, забадава дајите, исцељујући страсти душа и тела наших.

И сада, глас исти.

Погледај на молбе слугу твојих, Сведеспрекорна, отклањајући жестоке нападе на нас, ослобађајући нас сваке невоље, јер Тебе једину имамо као јаку и сигурну тврђаву, и твоју заштиту стекосмо, да се не постидимо,

Снѣмше же ѡубіе съ главоу колѣнагоу, даѡтъа цѣловати ѡ.

Діаконъ же:

Помілдѡ нѡгѡ, вѣже, по велицѣи милости твоѡи, молимѡ ти сѡ, ѡубѡиши ѡ помілдѡи.

Діакъ: Гдѡ помілдѡи, трѡжды.

Ѣще молимѡ ѡ милости, жѡзни, мирѣ, здравіи, спісѡніи, поубѡвѡніи ѡ ѡставленіи грѣхѡвѡ ракоу вѣжѡ, ѡмѡ.

Ѣ же прѡстѡитиѡ емоу велѡкомѡ согрѣшенію, колыномѡ ѡ неколыномѡ, гдѡ помілимѡ.

И возгласъ: Іѡкѡ млтвѡи ѡ чѡвѡколюбѡвѡу вѣ ѡи, ѡ чѡвѣкѡ славоу возызѡемѡ, ѡцѡ, ѡ сѡнѡ, ѡ стѡмомѡ дхѡ, нѡнѣ ѡ прѡсѡ, ѡ ко вѣки вѣкѡвѡ.

Діакъ: Аминѡ.

Діаконъ: Гдѡ помілимѡ.

Діакъ: Гдѡ помілдѡи.

Тѡже поѡтъа самогласѡнѡ, гласѡ дѡ:

Слава: Источникѡ исцѣленіи, ѡмѡще стѡи бѡзѡрѣкрѡнѡи, исцѣленіѡ подаѡте вѣкѡмѡ трѡждѡущѡмѡ, іѡкѡ прекѡлѡнѡ дарѡкѡнѡи спѡдѡкѡшѡнѡ ѡ прѡнѡчѡкѡщѡгѡ источника спісѡ нашегѡ. глѡбѡлетѡ ко коу вѡмѡ гдѡ, іѡкѡ ѡднѡрѡвѡнѡитѡемѡ ѡплѡкѡнѡмѡ: еѡ дѡхѡ вѡмѡ вѡстѡ на дѡхи нечѡстыѡ, іѡкоже тѣхѡ ѡзгонѡити, ѡ цѣлѡити велѡкѡ недѡгѡ, ѡ велѡкѡ іѡзѡ: тѣмѡже ко повелѡнѡнѡ егѡ дѡбрѣ житѡльствѡвакѡше, тѡне прѡѡте, тѡне подаѡте, исцѣлѡюще стѡити дѡшѡ ѡ чѡвѡкѡ нѡшѡнѡ.

И нѡнѣ, гласѡ тѡиже:

Прѡзри на молѡнѡ твоѡнѡ рѡкѡ вѡнепорѡчнѡ, ѡѡтолѡющи лѡтѡ на нѡ вѡстѡнѡ, велѡкѡ скорѡи нѡсѡ ѡзмѡкѡнѡнѡи: тѡ ко ѡднѡ тѡвѡрѡе ѡ ѡзвѣстѡе ѡѡтѡержденіе

Владичице, призивајући Тебе. Похитај на молбу оних што Ти кличу; радуј се, Владичице, помоћи, радости и заштити свих, и спасење душа наших.

Народ: Слава, и сада: Господе, помилуј. (трипут).
Благослови.

И отпуст.

Христос истинити Бог наш, молитвама пречисте своје Мајке, силом часног и животворног Крста, светог славног и свехвалног апостола Јакова, првог архијереја јерусалимског, брата Божјег, и свих Светих, нека нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

И онај над којим је извршено јелеосвећење чини метаније, говорећи:

Благословите оци свети, и опростите ми грешноме. (трипут).

**И добивши од њих благослов,
одлази захваљујући Богу.**

Имамы, и чкоѡ предстѣтельство етѣахѡмѣ, да не погнѣдѣмѣ
кѣчце, тѣлѣ призывающіи. потщѣмѣ на ѡмолѣніе, чекѣ кѣрнѡ
копѣицихѣ: радѣнѣмѣ кѣчце, кѣчѣхѣ помѡце, радѡстѣ и покрѡве, и
спѣсѣніе душѣ нашихѣ.

Сщѣнникѣ: Слава чекѣ хрѣтѣ кѣже, ѡпѡканіе наше, слава чекѣ.

Ликѣ: Слава, и кѣнѣ: Гдѣ помилѡди, **трѣжды.** Кѣгословѣ.

И ѡпѡстѣ.

Хрѣтѡсѣ истинный кѣъ нашихѣ, млѣткѡми пречѣтѣмѣ своѣмѣ
мѣре: сіаѡю чѣтнѡгѡ и живѡтворѣцагѡ крѣтѣ: сѣагѡ еліагѡ и
всѣхѣаагѡ апѡла іаковѡ, и перѡагѡ архѣереа іерѡсалимѡскагѡ, крѣтѣ
кѣжѣ, и кѣчѣхѣ сѣахѣ, спѣсѣтѣ и помилѡвѣтѣ насѣ, іаковѣ кѣгѣ и
чѣвѣкољѡбецѣ.

И полагаѣтѣ поклѡнѣ прѣемѣи млѣткѡмѣаіе, глагѡла:

Кѣгословѣтѣ ѡтѣцѣ сѣіи, прѡстѣтѣ мѣ грѣшнагѡ. **Трѣжды.**

**И прѣимѣ ѡ насѣ кѣгословѣніе и процѣніе,
ѡхѡдѣтѣ кѣгѡдарѣ кѣа.**

Христос исцѣљує месечара

Христос исцѣљує глѣвонемо҃г

Христос исцѣљує крвоточивѣ женѣ